

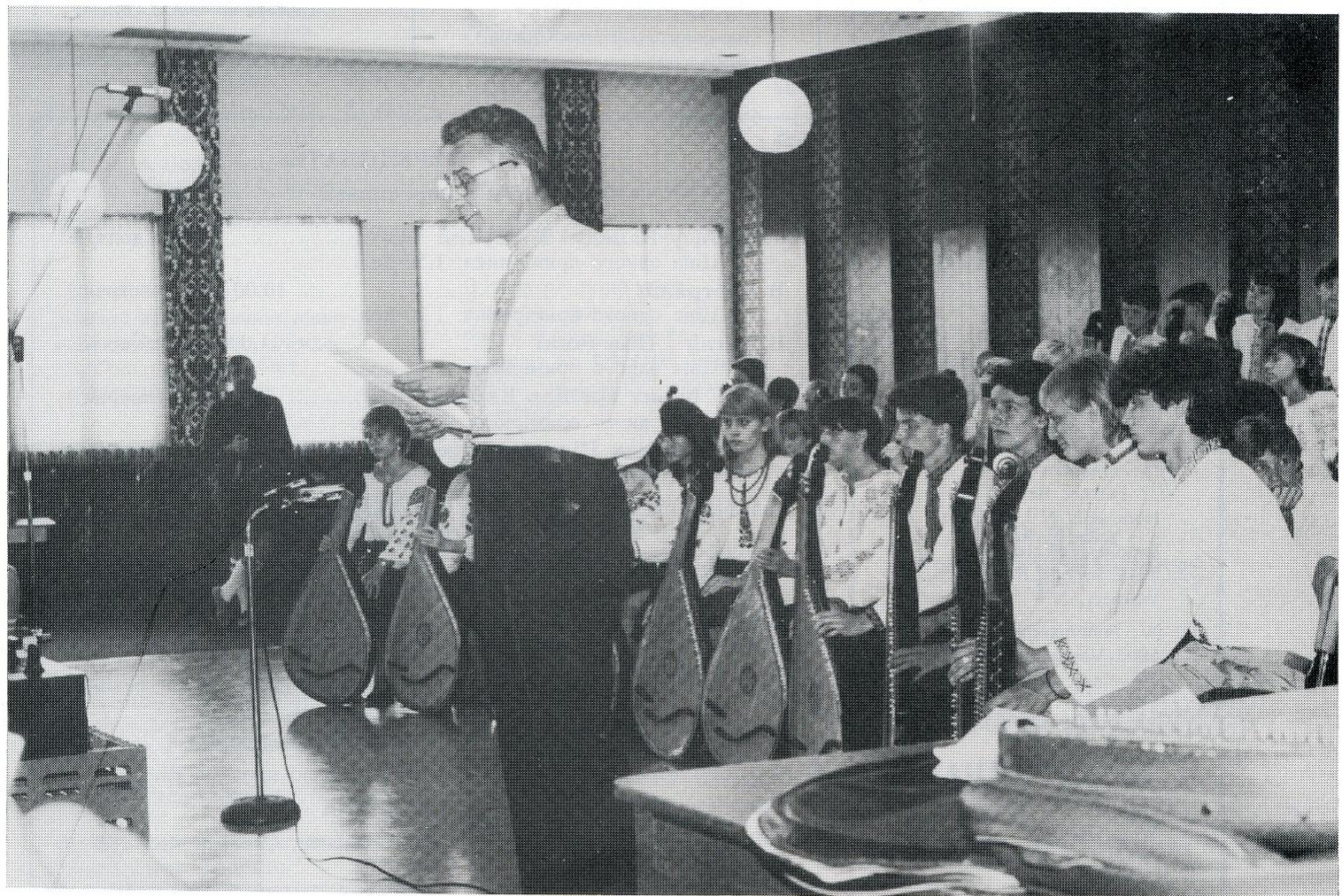
Молода Україна

журнал українського демократичної молоді

РІК ВИДАННЯ XXXVI

КВІТЕНЬ — 1986 — APRIL

Ч. 354

Під час концерту на 6-ім Кобзарськім таборі ОДУМ-у.
Промовляє Петро Гурський.

Оселя „Україна“, серпень 1985 р.
Фото Вас. Тимошенко

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor G. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. V2A 6X3

Vira Kanareiska
6639-43 Rd., Rosemount
Montreal, P.Q. H1T 2R7

В США:

Головний представник
George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У Зах Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді
Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редактю Колегія:

Л. Ліщина — редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак — редактор сторінки
ЮнОДУМ-у, А. Лисий,
О. Пошиваник, Ю. Смик,
О. Харченко, Л. Павлюк.
Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: A. Poszewanyk

5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630, USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 15.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.50 дол.

В Австралії 10.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.20 дол.

В Англії і Німеччині 11.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.25 дол.

В усіх інших країнах Європи 10.00 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В усіх країнах Південної Америки 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 75 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 50 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Р. Василенко, Л. Костенко, М. Познанська. О. Глібович — Торонто вшанувало М. Понеділка. А. Лисий — Шабаш. Я. Кіт — Зустріч Пітерсона з етнокультурною громадою. О. Стовба — Кусочки з нашої давнини. Видатні люди про Шевченка. ОХ — Вечерниці „Веснянки“. А. Лисий — 35 років філії ОДУМ-у в Міннесоті. ОХ — Оборона українців у США. В обороні Івана Дем'янюка. 6-ий Кобзарський табір ОДУМ-у. Одумівська і родинна хроніка. Сторінка ЮнОДУМ-у. Листи до редакції.

Олена ГЛІБОВИЧ

ТОРОНТО ВШАНУВАЛО ПАМ'ЯТЬ МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

За ініціативою і старанням членів редакції журналу „Молода Україна“ влаштовано 31 січня 1986 в приміщенні залі при катедрі св. Володимира в Торонті вечір, присвячений пам'яті письменника й гумориста Миколи Понеділка з приводу десятиліття його смерті.

Вечір попередила відправлена отцями: Ю. Ференцівим, Фотієм, Ф. Легенюком, С. Гуцуляком і А. Костюком, панахида з участию катедрального хору під диригентурою Валентини Родак. Численна українська громада прийшла вшанувати колишнього улюблена всіма Миколу, якийуважав Торонто своїм другим місцем осідку, а то й ріднішим його душі ніж Нью-Йорк. Зокрема захоплювався він українською молоддю, яка в той час говорила українською мовою. Тому часто виступав він на з'їздах молоді, для якої творив він спеціально гуморески.

З великою увагою уложив організаційний комітет програму літературного вечора, підбираючи найкращих читців і виконавців творів Миколи Понеділка, добре опрацьований реферат, і музичний інтерлюд, не забуваючи про оформлення куртини, на тлі якої відбувалися виступи.

Програму вечора розпочато непонеділковим репертуаром, а власнописаною поезією о. А. Костюка про М. Понеділка: „Лист до Миколи“, „Душа народу“ і „На свіжу могилу“. Відома торонтській громаді із мистецького читання Зіна Прусаченко впровадила своїм багатозвучним тоном і виконанням твору „Казка моя недоспівана“ у лірично-сантиментальний світ Миколи Понеділка, а молодіжне тріо бандуристок із „Ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича“ (Оксана Родак, Світлана Ліщина, Валя Шандел) виконанням „Менюет“-у С. Баха і двох інструментальних точок з народніми мотивами продовжували впроваджений настрій вечора.

Дуже старанно задокументовано літературну творчість, з якої два твори („Говорить лише поле“ і „Зорепад“) з'явилися у видавництві „Гомін України“, а ще більше вдумливо оцінено її й передано життєвий шлях письменника автором доповіді, Валентиною Родак. Не могло бути кращої ілюстрації для цієї глибоко продуманої доповіді, як вибір твору „Не будіть мене“ та його виконавця в особі акторки Ніни Теліжин, яка з найніжнішими голосовими і драматично-експресивними нюансами передала тонкість почувань душі Миколи Понеділка.

Зворушений особистим пережиттям страшного голоду в Україні, Петро Шкурка, кілька разів поборював слози, щоби змалювати трагічну долю дівчини в шуканні поживи для батька читанням твору „Чорна хустка“, присвяченому голодові, який пережив сам автор семилітнім хлопцем.

З любови до рідної землі, чару, краси й бататства українського поля написав М. Понеділок „Говорить

Микола Понеділок

лише поле“. Зміст цього як і другого твору „Удвох“ передала притаманною їй виразною дикцією й акцентуванням головних думок автора, Надя Ковальчук.

Та найбільш популярним був Микола Понеділок як гуморист. Він своїм авторським талантом і гумором з підсвітської й еміграційної дійсності притягав широкі кола української публіки.

Таким наново став перед присутніми веселий Микола, слухаючи актора Володимира Довганюка з двома сатирами: „Як ми відпочиваєм“ та „Щоб в нас і вас було гаразд“. На вступі В. Довганюк пригадав популярні вечори п. н. „Неділя з Понеділком“, які улаштував він у Торонто. Тут придався В. Довганюкові його талант наслідування чужих голосів, так що часами можна було чути голос самого Миколи.

До того Володимир Довганюк вивчив весь текст напам'ять, бо тільки так міг він передати не лише голосово, але й у природно-понеділковому скорому темпі прихований гумор чутливо-спостережливого автора.

Закінчено виконання літературної творчості М. Понеділка архівним записом виступу його на відпочинковому таборі ОДУМ-івської молоді із сатирою „Мово наша рідна!“

Керівником програми був Віктор Педенко, який уміло — без зайвих слів, — з почуттям відповідного до програми тону — пов'язував усі виступи. Він по-дякував усім учасникам літературно-мистецької програми та тим, що допомагали в підготовці її, згадуючи зокрема Світлану Кузьменко.

Усім присутнім і виконавцям подякував головний редактор журналу „Молода Україна“, Леонід Ліщиця.

Програма цілого вечора була на високо-мистецькому рівні. Зіна Прусаченко, Надя Ковальчук і Петро Шкурка прочитали твори з добрим розумінням свого завдання, а актори української сцени Ніна Теліжин і Володимир Довганюк, вшановуючи пам'ять свого колеги, непересічного знавця сцени, Миколи Понеділка, вивчили тексти напам'ять, щоби передати та якнайправдивіше вжитися у зміст творів, якими жив до кінця свого життя український письменник і актор, всіми люблений гуморист, а понад усе щирий українець — Микола Понеділок.

Можна було дещо скоротити програму, виконуючи по одному творові і зробити цензури в деяких, або вставити дещо оптимістичного змісту оповідання тим більше, що в нього й тепер така актуальна сатира. Нею він карав і глузував, і жутився гіркою дійсністю довкілля. З нею він був королем сцени і сердець слухачів.

Але лірика Миколи Понеділка, нерозлучна його супутниця життя, на цьому вечорі дихала наскрізь і наповняла спрагнені груди почуттям нестяжної любові до рідного краю і такого ж жалю по втраті його.

Напевно Микола сказав би: „Щире Вам українське спасибі!“ а ми скажемо: Дякуємо організаторам, що Торонто перше не забуло пом'януть Миколу Понеділка.

Д-р А. ЛИСИЙ

ШАБАШ

Здавалося, що проживши у вільному світі вже так багато років, стали ми також вільними людьми. Вільними від страху, переслідування, наклепів. Давно, очунявшись від тягару останнього воєнного періоду у нашім житті, ми почали будувати нове, не тільки своє власне, а, ще головніше, активне і сильніше життя цілого українського суспільства у країнах особливо чисельних скupчень українських поселенців. Не дивлячись на дрібні і мілкі явища взаємних суперечок та конкуренцій, досягли ми в останніх роках значних успіхів в поширенні знання та правди про нашу історію та сучасність українського народу. Ми дійшли до того, що когось це почало турбувати...

І ось ми є свідками, як навколо нас, українців, зчинився дикий шабашний танок. Хто танцює, хто радіє, хто диригує? Це відомо всім. Ми, українці, стали об'єктом огидного цькування добре організованої дії шабашників, яка за купу срібняків готова віддати нас на шибеницю. Кровожадна юрба згубила міру. Відчуваючи свою силу, повна вродженої нахабності, вона вимагає помсти і крові, пережовуючи хвилясті періоди нашої історії на свій власний лад.

Причина цього дикого танцю шабашників є ясна. Це є їхній власний страх. В своїм страху вони з'єдналися з тими, для яких кожне українське досягнення у вільному світі означає небезпеку. Тому не на окремих людей спрямовується вістря помсти шабашників і їхніх господарів. Воно спрямовується на нас всіх, на громаду українську з її зростаючими впливами і силою у багатьох сферах життя країн їхнього перебування.

Непросто і нелегко знайти міру стриманості і деликатності у висловах і судженнях про події, які вгризаються в нашу душу. Все ж таки рівновагу між серцем і розумом ми повинні знайти. Прийшов для нас час духового гарту. Прийшов час до усвідомлення, що індивідуальна національна свідомість є стерильною, якщо вона не буде дозрілою і готовою до спільніх, організованих виступів цілої української маси поза кордонами Батьківщини. Тому, подолавши болісні настрої, які викликаються виявами екстазі радості шабашників, ми повинні вперто і послідовно гуртувати усі наші політичні, культурно-громадські, церковні та інтелектуально-наукові сили на відбій. Лише в сміливості є сила. Страх веде до поразки.

**ЯК ВИ не допоможете своїм дітям,
ніхто за Вас того не зробить!**

**ЗУСТРІЧ ОДУМ-У
США Й КАНАДИ
З УКРАЇНСЬКИМИ
ГРОМАДЯНСТВОМ У 1986 РОЦІ
відбудеться від 29-го до 31-го серпня
в Детройті США
На забаві гратиме оркестра
„Соловей“**

Ярослав KIT

ЗУСТРІЧ ПРЕМ'ЄРА ПІТЕРСОНА З ОТТАВСЬКОЮ ЕТНОКУЛЬТУРНОЮ ГРОМАДОЮ

В середу 5-го лютого 1986 р., прем'єр Онтаріо, Давид Пітерсон, відбув зустріч з оттавською етнокультурною громадою, між якою теж були представники українських організацій і преси з Оттави і околиці.

Зустріч відбулася з нагоди дводенного побуту в Оттаві провінційного уряду Онтаріо. Прем'єр Пітерсон прибув до столиці з своїм кабінетом, щоб тут відбути свої урядові засідання та зустрітися з представниками федерального і міського урядів, як також представити себе і своїх членів кабінету перед різними групами громадян. Прем'єр Пітерсон мав на меті дістати належне висвітлення цієї події пресою і телебаченню, щоб громадянство оттавської околиці про нього більше знало. Треба пам'ятати, що уряд прем'єра Пітерсона не має в Парламенті більшості, тому шукає популярності між виборцями. Це йому в Оттаві вдалося.

Зустріч відбулася в найбільшому готелі Оттави — Вестин готелі. Організатором зустрічі було Міністерство Громадянства і Культури, яке очолює достойна мін. Лілі Мунро. Її міністерство потурбувалося, щоб між запрошеними гостями були представники різних національних, мовних і расових меншин. Багато праці в цю роботу вложили спеціалісти мідії при міністерстві, Христина Потапчик і Денис Кучерявий. Тому на зустріч з прем'єром на „вино і сир“ появилось поважне число громадян і представників різного роду мідії.

Прем'єр Пітерсон вступив на залю у своїй, вже славній, червоній краватці в присутності великого числа репортерів і фотографів, які фільмували його кожний рух, а головно тоді коли він вітався з присутніми. Пізніше дост. Л. Мунро представила прем'єра присутнім і він виголосив коротку двомовну промову. Ще трохи побувши в залі, він відійшов на важну зустріч з лікарями, які є проти намагання його уряду скоротити їм фінансовий дохід. Прем'єр хоче заборонити лікарям додаткову платню за медичну обслугу своїм пацієнтам.

У своїй промові Давид Пітерсон похвалив всіх присутніх за їхню громадську працю і підкреслив, що не має ніде в світі такого місця як Онтаріо, де уряд „служить всім громадянам“ і йде їм на зустріч, а головно „етнокультурним групам які розбудували цю країну“.

На залі, між іншими, було велике число „видимої меншини“: китайців, індусів і африканців. Індуси подарували прем'єрові свої народні „ходаки“ які він тут же взув, а телебачення відразу це підхопило своїми апаратами.

Українські представники нічим не відрізнялися від інших більш груп, що вже себе мають за „естаблішмент“. Ми, виходить, вже не є частина „видимої меншини“ якими колись були наші піонери, що ходили в кожухах і ходаках і тому звертали на себе гнів і лють англо-саксонів, між якими ми тепер почуваємося досить свободно якщо не рівними з ними. Тільки час від

Ярослав Кіт — представник „Молодо України“ —
розволяє з Давидом Пітерсоном — прем'єром
провінції Онтаріо.

Оттава, 5 лютого, 1986 р.
фото Гері Бічі

часу подія як Дешен Комісія нам пригадує хто ми насправді є в Канаді — що ми не можемо сховатися від себе і що ми насправді є „видима меншина“.

Чи варто нам брати участь у таких чи подібних зустрічах з урядовими чинниками і як поводитися? Що ми можемо скористати, якщо ми вже є частина „естаблішменту“? На нашу думку, якінебудь зустрічі з урядовими чинниками, чи де бувають також „видимі меншини“ варти нашої уваги і участі. Вони є корисні тим, що ми можемо щось дізнатися, навчитися, навязати зв'язки і стрінутися з людьми які нам можуть колись послужити, а деякі дані належно використати для своєї громади чи групи. У цьому випадку, коли нововибраний онтарійський уряд є слабий, то є можливість від нього щось дістати за підтримку під час виборів.

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road

LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

КУСОЧКИ З НАШОЇ ДАВНИНИ

Є підстави вважати, що предки українців, тобто західні скити, були першими винахідниками ковбас. Ще в п'ятому столітті перед Христом грецький історик Геродот писав, що скити традиційно варили м'ясо в котлах. Якщо ж не мали котла, то начиняли шлунок худоби м'яском, доливали туди трошки води, і пекли те над вогнем. Як бачимо, це те саме, що й тепер в Україні називається „кендюх“ або салтисон. В той час греки ще не знали мистецтва кендюха, варили м'ясо в котлах, а печінку пекли на патичках — про що часто згадується в Гомеровій „Одіссеї“. Треба думати, що слово „печінка“ походить від слова „печи“ або „пекти“. Слово „піч“ або „печ“ теж походить від слова пекти.

**

В давній українській мові всяка зброя називалась „ружіє“ або „оружіє“. Корінь слова, очевидно, походить від гострого волячого рога. Насаджений на спис ріг становив ефективну зброю. Від слова „ріг“ або „рог“ створилось слово „рожен“, тобто загострений з обох кінців дубовий кілок. В давнині такі рожни густо настремлялись на оборонних земляних валах щоб спинити ворога. Цю систему оборони теж називали „частоколом“. Деякі села на Волині дістали свої назви від „рожна“, наприклад Рожице та Ружин. Треба згадати, що давні українські князі, Рожинські, мали на своїм родовім гербі рожен, прикрашений чотирьма хрестиками.

Коли з'явилась легка вогнепальна зброя, в Україні вона звалася „ручниця“ а пізніше „рушниця“. Ця назва задокументована в нас вже в 1520 році. В згаданому році якийсь чоловік прийшов до Києво-Печерського монастиря і просив щоб його покійних родичів записали до Поминальника, але, не маючи грошей, він заплатив рушницею, а монахи записали про це в Поминальнику так: „Созонт, Константин, Варвара, Федір, Варвара. Сіи п'ять душ за ручницу вписали“.

В згаданому Поминальнику десь за 1520 рік також записано, що „Козьма Козакович вписал отца своєго і матеръ — Козьму і Марію“. Це показує, як давно в нас з'явилися прізвища від слова „козак“ — вже 465 років тому назад.

**

Мабуть першим задокументованим фальшивомонетником в Україні був Яцько Русин, майстер-злотник, що на замовлення виробляв золоті та срібні речі у Львові. В 1579 році його засудили за фальшування монет і спалили на вогнищі разом із його партнером.

**

Запорожці ніколи не скупились для Церкви. В гетьманській столиці Глухові свого часу жив майстер-сріблляр, що називався Карло Кеппін. В 1760

році церква на Запорізькій Січі замовила в нього нове панікадило, на яке було привезено п'ять пудів срібла, тобто 80 кілограм.

**

Часом повстає питання: як давно існує українська традиція Провідної Неділі, що припадає на неділю після Паски? З документів видно, що традиція існувала вже в 1662 році. В 1662 році Проводи припадали на 10 квітня. В цей день в Києві хоронили гетьмана Сагайдачного. Двадцять студентів із Київської Братської Школи на похороні читали жалібні вірші, складені директором школи Касіяном Саковичем. Про ці вірші написано, що вони були „Мовленіє от его спудеев на Погребі того Зацного Рицера в Києві, в Неділю Проводную, року Божого тисяча шестьсот двадцать-второго“. З певністю можна припустити, що ця традиція тягнеться вже 400 років або й більше. Недавні листи з Полтавщини свідчать, що там і тепер на Провідну Неділю люди йдуть на цвинтар, обідають зараз-же коло „гробків“, для покійних кладуть символічно малу паску та крашанки-писанки, а хрести родичів перев'язують квітчастими хустками. В Галичині цей давній звичай занепав, можливо через прийняття Унії, і там відбувають поминки на Клечану Неділю.

**

В селі Великі Сорочинці в роках 1728-1732 гетьман Данило Апостол збудував на свій кошт чудову Преображенську церкву. Як належиться, для нової церкви іконописець намалював нову ікону „Тайна Вечеря“. Ця ікона вийшла в нього доволі „змодернізована“, бо на столі перед Христом та апостолами він намалював не лише хліб та вино, але й виделку. Поскольки відомо, в апостольських часах люди ще не їли виделками.

**

На Полтавщині існував один священичий рід з дуже влучним прізвищем — Кадигроб. Від 1766 і до 1811 року в Преображенській церкві міста Кременчук служили три покоління священиків: Василь, Дмитро та Никифор — всі Кадигроби.

Зібрав О. Стовба

**СКІЛЬКИ Ви прикладали старань,
щоб Одум у Вашому місті
був активнішим?**

ВИСЛОВИ ВИДАТНИХ ЛЮДЕЙ ПРО ШЕВЧЕНКА

Читайте Шевченка, а там отворена вам ціла проява і душа українського народу. Там є найкращі скарби українського народу. І доки наш народ за своє визволення боротися буде, доти той кріпацький син стоятиме перед очима ваших дітей, внуків і правнуків. Там для всіх мільйонів українського народу велика книга мудрості, книга любові до України.

Василь Стефанік.

Я не знаю в світовій літературі поета, який би став таким послідовним, таким гарячим, таким свідомим оборонцем права жінки на повне і людське життя.

Іван Франко.

Ся маленька книжечка („Кобзар“ — прим. ред.) відразу відкрила немов повний світ поезії, вибухла мов джерело чистої, холодної води, заясніла невідомою досі в українському письменстві ясністю, простотою і поетичною грацією вислову.

Іван Франко.

І ось він починає читати. О, якби я могла передати вам усе, що я пережила під час цього читання! Які почуття, які думки, яка краса, яка чарівність і який біль!... І яка м'яка, приваблива манера читання! Це була чарівна музика, що співала мелодійні вірші нашою красивою виразною мовою.

Варвара Репніна.

Талант цього письменника рівнозначний талантові великих письменників-класиків.

Андре Мазон (Франція)

Тарас Шевченко виходить за межі однієї країни. Він поет всього людства.

Полін Бентлі (Англія)

Якою він був великою людиною, яким безстрашним і незламним! Які великі справи творив він для свого народу.

Сохан Сінг Джон (Індія)

Є поети одного міста, одного села, одного народу. Але є поети всіх міст, всіх сіл, всіх народів. Шевченко саме такий поет.

Назим Хікмет (Туреччина)

Тарас Шевченко став багатшим, ніж він коли-небудь міг про це мріяти... Любов народу стала для нього найвищою нагородою, а в історії світової літератури він поставив собі пам'ятник сильніший від бронзи.

Альфред Єнсен (Швеція)

Який чудовий поет є Шевченко, ми бачимо з його „Кобзаря“, що вийшов у видавництві „Хейбонся“ у 1950 році японською мовою.

Хідео Одагірі (Японія)

Ростислав ВАСИЛЕНКО

ПРОСТИ, МИРОСЛАВЕ

(Присвячено Мирославу Медведю)

Прости, Мирославе, не стрінули разом
З тобою ми всі Новий Рік,
Розпука про тебе не зникне із часом,
А лишиться з нами повік.

Нам страшно повірити, Друже, що стала
Подія ганебна оця,
В країні, де слово „свобода“ кувалось
Мечем Вашингтона творця.

Не маєш, Америко, жодних „екскюзів“
За зраду Медведя і нас,
Бо ти в українців все мала лиши друзів,
Що вірили в тебе весь час.

Статуя свободи з Нью-Йорку дивилась
Як Сем Мирослава терзав,
І в неї за ту Missicini скотилася
По щоках камінних слюза.

Колись була Ялта, тепер є Женева,
Мораль та ж сама без кінця:
Перо, що підписує — лезом сталевим
Проколює людські серця.

Прости, Мирославе, вина тут не наша,
Пощасти в катів не проси,
Трагічна твоя переповнена чаша,
Бо ти — Українець єси.

Січень 1986

ІВАН ФРАНКО ПРО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Він був селянською дитиною, а став володарем у царстві духа.

Він був кріпаком, а став велетнем у царстві людської культури.

Він не мав високих шкіл, а показав професорам і книжним вченім нові, ясні та вільні стежки.

Він десять літ стогнав під мушкетом російського салдата, а для свободи України вчинив більше як десять переможних армій.

Доля переслідувала його за життя, скільки могла, а таки не змогла перемінити золота його душі в іржу, його чоловіколюбства — в ненависть і погорду, його божественного довір'я — в розпуку і пессімізм.

Доля не щадила його мук, але не поскупилася й радощами, які плили із здорового джерела життя.

А, однаке, щонайкраще й найцінніше, доля відмовилася дати йому, аж зволила його смерть — а то непроминачу славу і все наново розквітачу радість мільйонів сердець, яку викликають його твори.

Цим був і є для нас, українців, Тарас Шевченко.

ОХ

ВЕСЕЛІ ВЕЧЕРНИЦІ «ВЕСНЯНКИ»

У Культурному Центрі в Торонто з великим успіхом відбулися «Веселі Вечерниці» з нагоди зустрічі колишніх і теперішніх танцюристів Одумівського Танцювального Ансамблю «Веснянка». Коли Юрко Новицький, інструктор ансамблю, після концертової точки попросив встать колишніх танцюристів, майже третина залі гостей встала.

Кому і чому слід завдячувати великий успіх «Веселих Вечерниць»? Перш за все цей ансамбль користується великою популярністю серед українського суспільства, в Канаді, Америці, а подекуди і в Європі. До популяризації «Веснянки» багато спричинився Микола Балдецький, який її заснував та приклад в до неї «вагон» часу, таланту, енергії, любові, нервів, терпіння і велику частину свого життя. До розвитку й успіху «Веснянки» у великій мірі спричинилася і його дружина Гейзель, всесторонньо допомагаючи Миколі. Гейзель шила жупани, шаравари, спідниці, блюзки та інші складники кольоритного українського національного одягу ансамблю. Та навіть ще й перед створенням танцювального ансамблю, Гейзель, (англійка з походження), часто брала участь, (Микола також) в одумівських імпрезах, організуючи забави, зустрічі, концерти. Коли підрошли їхні доњки — Марія й Оленка — вони теж допомагали татові навчати молодших танцювати, та організовувати і переводити «Веселі Вечерниці», що їх «Веснянка» влаштовує один раз на рік. Микола і Гейзель уміють «зорганізовувати» до помочі свого симпатичного швагра та інших членів родини.

«Веселі Вечерниці» цього року відбулися з ініціативи колишніх танцюристів, а саме: Лілі Корніenko, Наталки Семеген, Ірини Поліщук, Віри Харченко та Романа Гусаревича. Це вони запропонували влаштувати зустріч колишніх і теперішніх танцюристів «Веснянки». Сама думка досить оригінальна і цікава, а тому й забава успішна. До успіху міг спричинитися також і той факт, що на забаві

грала знаменита оркестра «Соловей», яка вже видала дві свої платівки. У тій оркестрі грають талановиті одумівці — Віктор Ліщина та Петро Байрачний. Їхнє спілкування з «Веснянкою» сягає у далеке минуле.

На забаві відбулося вручення нагород літературного конкурсу, що його заснували Федір і Надія Бойко, які проживають у Британській Колумбії. Федір Бойко особисто вручив нагороди присутнім на забаві учасникам конкурсу, на рекомендацію редактора та редакційної колегії «Молодої України». Григорій Мороз, засновник фонду у пам'ять своєї дружини — світлої пам'яти Катерини Мороз, вручив нагороду Вікторові Мішалову заочно, за його допис про життя бандуристів у тридцятих роках в Україні. Віктор Педенко, як член Дирекції Одумівської Відпочинкової Осели «Україна», в імені Голови Корпорації Миколи Співака — передав два чеки у сумі 500 дол., один на фонд «Молодої України», а другий — «Веснянці», яка вже декілька разів виступала в Лондоні, на Кавалькаді, (так там називають фестиваль, щось на зразок «Каравану» в Торонто).

Після концертового виступу танцюристи «Веснянки» вручили подарунки і квіти Миколі і Гейзель Балдецьким, їхнім доњкам — Марії та Оленці і Юркові Новицькому — як вияв щирої вдячності за довгі роки праці з молоддю. На закінчення офіційної частини, Юрко Новицький запросив колишніх танцюристів «Веснянки» та всіх бажаючих помірятися хистом із теперішніми танцюристами.

Під час забаві відспівуванням многая літа, під акомпанемент оркестри, присутні вшанували іменників, тобто тих четверо осіб, яких день народження був 22 лютого. Один із них — колишній Голова Одумівської Виховної Ради, колишній Голова ОДУМ-у Канади, колишній... колишній... і теперішній керівник Одумівської Радіопередачі «Молода Україна» та Голова Ювілейного Комітету Святкування 1000-ліття Хрещення України інж. Петро Родак.

Дуже цікавою точкою на забаві було міряння хисту танцюристів, коли хлопці і дівчата, у великому колі, що його творили майже всі присутні на забаві — витанцювали — і навприсідки, і викрутасом, на голові, на животі і вихилясом, виробляючи такі фігури, що й акробат не втне. Але я, не знаючи особисто прізвищ тих зірок, звичайними словами не можу описати того дива. Тож розпитайте, шановні читачі учасників, нехай вони вам розкажуть.

Було б дуже бажано, щоб «Веснянка» влаштовувала більше концертів, банкетів і забав.

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2204 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 1N4

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

Д-р Анатолій ЛИСІЙ

35 РОКІВ ФІЛІЇ ОДУМ-у В МІННЕСОТИ

ОДУМ в Міннесоті почався в листопаді 1951 року, тобто 35 років тому. На перших сходинах було лише четверо людей. На других — більше, на наступних — ще більше. Так почали рости. Початківці, тепер сиві і лисі, пригадують ті далекі часи та події з сентиментальними почуваннями, перераховуючи друзів в отій першій різношерстній групі „своїх“ хлопців і дівчат. Було нас багато, було і мало. Одні приходили, інші відходили... Пригадуються занепади і відродження, виступи, сцени, нові люди, поява юного ОДУМ-у, табори, бандури... і аж дотепер.

Якими ми були? Що ми зробили? Що збудували? Чи багато, чи мало? Все перерахувати є неможливо. Та й деталі не є так важливими. Важливим є щось інше.

Мартін Лютер Кінг, відомий борець за права негрів, сидячи в тюрмі в Бірмінгемі в 1963 році, написав листа до своїх друзів, які його питалися: для чого це все він робить? У відповідь він висловився приблизно так: ...у негритянському суспільстві тепер існують дві головні течії. Одна — це люди покори, які привикли до духового рабства, унаслідженого від своїх предків. Це люди без власної гідності, безіменні боягузи з глибоким почуттям меншевартощі, виплеканого століттями расового гніту. Вони бояться боротьби, говорять несміливо, живуть тихо. Друга течія — це такі негри, які щось здобули, більш інтелігентні і заможні, які забули за недолю своїх братів і, самозадоволені в матеріальних здобутках, охолили до змагання за кращу долю негритянського люду.

А між цими двома течіями є ще третя, багато менша в кількості, але значно сильніша в дусі. Це ті, які боряться і вимагають рівні права для всіх своїх побратимів по расі, по корені. Це ті, які творять організації, групи, об'єднання, бо знають, що лише сила і єдність дають наслідки. Це ті, які хочуть витягнути негритянське суспільство на вищий рівень, виплекавши в кожній людині гідність і самошану та викорінивши з неї тяжкий намул расового гніту минувшини...

В цьому можна шукати аналогію для ролі ОДУМ-у. Не для себе творився ОДУМ. Він став якраз посередині подібних течій в українськім суспільстві. Він був задуманий і створений для того, щоби дати можливість для молоді в організованім гурті собі рівних і собі подібних пізнати свій родовід, щоби вони не пішли слідами тих, які скидають зі себе шкіру української принадлежності і зникають в масі шлункового громадянства. Навпаки, ОДУМ був і буде для них місцем пізнання свого кореня, місцем плекання своєї національної гідності

КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" — ПОВНІСТЮ ДО ВАШІХ ПОСЛУГ

Запрошуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, оцадничі конта, Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошеві перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг щоб задоволити Вашу потребу. Розрахуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугу. Ми є Кредитова Спілка "СОЮЗ" яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтесь до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. - West

Toronto, Ontario M6S 1P1

406 Bathurst St.

Toronto, Ontario M5T 2S6

Tel. 763-5575

Tel. 363-3994

9:30 am-6:00 pm	Понеділок	12 noon-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Вівторок	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Середа	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	Четвер	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	П'ятниця	10:00 am-7:00 pm
9:00 am-3:00 pm	Субота	9:00 am-3:00 pm

і зберігання її на майбутнє. І якщо теперішня одумівська молодь збереже в собі принаймні малу зернину того, що вона вчилася в своїй організації, тоді можна сказати, що 35 років ОДУМ-у в Міннесоті не були марними.

ОБОРОНА ГРОМАДСЬКИХ ПРАВ УКРАЇНЦІВ У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ

У Торонто, 28 березня 1986 р., відбулося інформаційне віче, на якому з промовою виступив Ігор Ольшанівський, на тему — „Оборона Громадянських Прав Українців у Сполучених Штатах“. Офіційно віче відкрив інженер Ярослав Соколик, голова Комітету Українців Канади Торонтського відділу. Він представив доповідача Ігоря Ольшанівського, який є головою Американського Товариства Оборони Прав Людини в Україні. У сучасну пору це товариство у 18-тюх більших містах Америки нараховує понад 4000 членів, між якими, крім українців, є багато американців, корейців та негрів. Те товариство в основному займалося обороною політ'язнів в Україні. Наприклад, завдяки діяльності того товариства, петицію про звільнення Оксани Мешко підписали 132 американські конгресмени, а петицію про звільнення Юрія Шухевича підписали 136 конгресменів. Те товариство виступає проти кампанії знеславлення доброго українського імені, виступало в обороні Йосипа Терелі, під час суду, в обороні Мирослава Медведя, котрий зіскочив з радянського корабля в річку Місісіпі, з наміром залишитися в Америці, та якого пізніше безвідповідальні американські чинники віддали в руки радянських агентів. Завдяки старанням Американського Товариства Оборони Прав Людини в Україні, американський Конгрес призначив спеціальну комісію розслідування Великого Голоду в Україні 1932-33-го років. На діяльність тієї комісії Конгрес визначив бюджет в сумі 400,000 доларів. Тепер голова того товариства виступає з доповідями в різних містах США і Канади, з уваги на безпідставне звинувачення Івана Дем'янюка, якому відібрано американське громадянство і недавно перевезено в Ізраїль, де його мають судити за мнимі злочини, до яких він був зовсім непричетний.

Справа Дем'янюка набрала величного розголосу в світі 1977-го року, після того, як радянська преса написала про нього, що він під час війни зрадив батьківщину, і потім у нацистському концтаборі газом душив приречених на знищенння людей, а між ними і єреїв. Ту справу нашвидку зліпили спеціалісти в КГБ, з наміром протидіяти широкому розголосові в світі про Великий Голод в Україні 1932-33-го років, з приводу п'ятдесятої річниці найбільшої трагедії в історії українського народу. Справою Дем'янюка захопилися єврейські агентства, які займаються розшуками за нацистськими воєнними злочинцями. Але цю справу радянські дезінформатори зшили дуже грубими нитками, а тому та справа тріщить по всіх швах. Ігор Ольшанівський довів фактами, що Іван Дем'янюк зовсім непричетний до злочинів, які йому приписують. Справа в тому, що дійсний злочинець, якого у нацистському концтаборі Треблінка, в Польщі, нази-

вали Іваном Грозним — загинув під час повстання в концтаборі у серпні 1943-го року, а тепер Івана Дем'янюка якраз звинувачують у тому, що він був тим Іваном Грозним. На німецькому документі, що його опублікували в Советському Союзі, а потім і в світовій пресі — зазначено, що справжній злочинець був 175 сантиметрів заввишки, а Іван Дем'янюк на зрост 189 сантиметрів. Тепер ізраїльський суд мусить пояснити, як доросла людина могла підрости на 14 сантиметрів. Друга неточність — це вік злочинця. Після того, як світова преса повідомила, що в Ізраїль привезли на суд Івана Грозного — зголосилося багато свідків, які під присягою заявляють, що справжній злочинець загинув під час повстання в концтаборі 1943-го року. А свідок в Іспанії, на прізвище Йоакін Гарсія Рібес твердить, що Іванові Грозному ще в концтаборі було за сорок років, отже тепер йому було б понад 85 років, а Іванові Дем'янюкові тепер 66 років. На світло денне виходять все нові й нові факти й свідки, які заперечують причетність Івана Дем'янюка до злочинів, заподіяних якимсь Іваном Грозним, а тому Івана Дем'янюка ізраїльський суд повинен звільнити.

На закінчення своєї доповіді Ігор Ольшанівський сказав, що світова преса радіо й телебачення широко пишуть і коментують про справу Івана Дем'янюка, підкреслюючи при тому, що він українець. Цікаве те, що в Європі ця справа набрала у десять разів більшого розголосу ніж в Америці. Іван Дем'янюк заявив в Ізраїлі, що він не винен, а тому якщо його покарають, його кров залишиться на сумлінні суддів і єврейського народу.

Слухайте радіопрограму ОДУМ-у

„МОЛОДА УКРАЇНА“

з радіовисильні
СНІН НА ХВИЛЯХ АМ 1540
в Торонто

КОЖНОЇ СУБОТИ
від 6:00 до 6:30 вечора

Керівництво:
Головна Виховна Рада Коша Старших
Виховників ОДУМ-у в Канаді.

Зліва:
Федір Бойко —
ініціатор літературного
конкурсу;
Оксана Родак,
Борис Харченко,
Віра Харченко і
Ігор Лисик —
отримали нагороди
за 1985 рік.

Торонто, 22 лютого,
1986 р.

Фото Ів. Корця

ПОВІДОМЛЕННЯ У СПРАВІ ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ „МОЛОДОЇ УКРАЇНИ“ ЗА 1985 РІК

Редакційна колегія „Молодої України“ рекомендує дати грошеві нагороди молодим авторам, що виявили зацікавлення літературою і бажають подавати до журналу «Молода Україна» матеріали у формі оповідань, поезії, нарисів, репортажів, тощо. Нагороди, що мають на меті підтримувати зацікавлення молоді літературною працею, призна чаються таким особам:

Вірі Харченко — 125 дол. за кілька нарисів в „Молодій Україні“ протягом 1985 року.

Оксані Родак — 100 дол. за допис „Візьми свій хрест“.

Ігореві Лисику — 80 дол. за допис „Наши обов'язки“.

Соні Лютаревич — 80 дол. за допис „Мої враження з Гарварду“.

Борисові Харченко — 80 дол. за допис „Я гордий, що є в рядах ОДУМ-у“.

Тані Денесюк — 80 дол. за фантастичний нарис „Темпо подорожуючих“.

Редакційна колегія „Молодої України“ запрошує учасників конкурсу та українську молодь брати жвавішу участь у літературних конкурсах «Молодої України». Дуже побажано, щоб батьки заохочували своїх дітей — молодих авторів — частіше присилати свої дописи до журналу.

ПОВІДОМЛЕННЯ У СПРАВІ КОНКУРСУ 1985 НА СТАТТІ ПРО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ В 1930-ІХ РОКАХ

Редакційна колегія „Молодої України“ рекомендує дати нагороду Вікторові Мішалову в сумі 300 дол. за статтю „Григорій Кирилович Ткаченко — Останній Кобзар“.

Редакційна колегія запрошує українську молодь брати жвавішу участь у цім конкурсі, нагороди якого є з фонду пам'яті Катерини Мороз.

ОГОЛОШЕННЯ

Ukraine Country Club is accepting applications for a Business Manager. Responsibilities will include — hall rentals; invoicing; attending to banquets and other associated business. Resumes to be submitted to: Mr. Nick Spivak at the address shown below.

Пошукуємо управителя оселі „Україна“, Лондон, Онт., виконувати вищезгадану працю. Знання англійської мови обов'язкове. Звертатися до голови оселі М. Співака на нижчеподану адресу.

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

R.R. 1 (Gore Road),
Dorchester, Ontario,
Canada N0L 1G0
Tel. (519) 455-9939

В ОБОРОНІ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

Відколи справа Івана Дем'янюка вийшла на публічний форум, поширилися не тільки в загальноамериканських колах, але також в українських громадах різні плітки, дезінформація і викривлення правди.

Іван Дем'янюк, жертва московсько-єврейської конспірації проти українців, весь час твердив і далі твердить, що він ніколи не був у концентраційному таборі в Треблінці і ніколи не брав участі у масових убивствах.

Не звертаючи уваги на наклепи, організація Американці в обороні людських прав в Україні (АОЛПУ) від червня м.р. перевела ряд акцій в обороні Івана Дем'янюка і проти знеславлювання українців. Десятки тисяч карток-поштівок вислано до державного секретаря Джорджа Шулца, до головного прокурора США Едвіна Міса, до голови комісії судівництва в Палаті Пітера Родіна і до голови комісії судівництва в Сенаті Строма Тирмона. В поштівках були домагання перевірити дії Бюро спеціальних слідів (OCI) і протести проти переслідування Дем'янюка. Одночасно на правну оборону І. Дем'янюка зібрано 85 тисяч доларів і передано адвокатові Маркові О'Коннорові.

В січні й лютому 1986 р. організація АОЛПУ заціювала і координувала інтенсивну кампанію петицій до президента Регена та масових листів і телевізійних звернень до телевізійних каналів.

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеші")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідіфайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕЛЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заіджжати до наших SIPCO і наповнити авта бензиною.

лефонів до Білого Дому з проханням інтервенювати в справі Дем'янюка і не допустити до вивезення його до Ізраїля. В акції брала участь велика кількість людей. Ноторично відома Елизабет Гольцман публічно заявила, що „ультраконсервативні антисемітські групи вели широку й інтенсивну кампанію в обороні Дем'янюка“.

На превеликий жаль, уряд США не зареагував на наші просьби й петиції і дав дозвіл вивезти Дем'янюка до Ізраїля 27-го лютого ц.р., щоб ізраїльські судді судили його за „злочини проти людства“. В листі з Білого Дому 13-го березня ц.р. асистент президента Давид Воллер дякує АОЛПУ за петиції і каже: „Видача Дем'янюка до Ізраїля відбулася з повним застосуванням всіх легальних процедур і забезпечень, і це відбулося тільки після того, як державний секретар впевнився, що Дем'янюка трактуватимуть гуманно і що судова розправа відбудеться справедливим способом. Державний Департамент США пильно стежитиме за всіма судовими процедурами, щоб запевнити Дем'янюкові справедливість. Його судитимуть тільки за вбивство, — злочин, за який його вивезено“.

Іван Дем'янюк сидить в ізраїльській електронічній камері, і за ним стежить увесь світ. Йому не дозволяють зателефонувати до родини, мотивуючи браком грошей. Просимо людей доброї волі писати до нього, щоб підтримати його на дусі. Адреса:

John Demjanjuk
Ayalon Prison
Ramla, Israel

В останній час зголосилися свідки, готові свідчити, що Іван Дем'янюк невинний і що він не є „Іван Грозний“, а засоби масової інформації подають, що в архівах Ізраїля є зізнання очевидців, що „Івана Грозного“ вбито в 1943 році.

Наш обов'язок забезпечити правну оборону Іванові Дем'янюкові і дати його адвокатові засоби для оборони його. Пожертвуйте на Фонд правної оборони АОЛПУ просимо посилати до:

AHRU Legal Fund
Americans for Human Rights in Ukraine
43 Midland Place
Newark, NJ 07106

ДОПОМАГАЙТЕ, цікавтесь своїми дітьми — дайте їм нагоду проявити себе в рядах ОдУМ-у!

МОЛОДЕЧІ СИЛИ

ВІРА ХАРЧЕНКО

Я хочу вас, дорогі читачі, познайомити із Вірою Харченко. Її обличчя нам знайоме, бо вона багато, свого часу присвячує в праці одумівської родини та взагалі в українському суспільстві.

Віра закінчила курси українознавства ім. Івана Котляревського при катедрі святого Володимира в Торонті.

Вона вступила в рої нашої організації малою дівчинкою. Була на одумівських відпочинкових таборах, танцювала в групі „Веснянка“ під керівництвом Миколи Балдецького. Дальше, закінчила успішно табір Виховників.

Була виховницею на таборах Юного ОДУМ-у, та працювала по суботах при філії із Юним ОДУМ-ом. Пізніше її попросили бути членом в різних таборових командах — на виховних та на відпочинкових таборах.

У філії ОДУМ-у в Торонті Віра займала позиції секретаря, фінансового референта та голови філії. Також була і едиктором на одумівській радіопередачі „Молода Україна“. Вона також є секретарем в Головній Раді Коша Старших Виховників ОДУМ-у Канади, — минулого квітня на конференції в Ошаві, була вибрана другим заступником Центрального Комітету.

Її дар вміти організовувати різні функції приготувавши коли вона в 1984 році була Головою Комітету Зустрічі, яка відбулася успішно в Торонті. Крім того Віра співає в одумівському дівочому хорі „Троянда“ під керівництвом Тані Дрозд.

Наша організація, з великою гордістю та вдячністю може похвалитися що має таку працьовиту та віддану особу між нашими членами.

В червні цього року Віра виходить заміж. Бажаємо їй багато успіхів на дальнє в її приватному та організаційному житті!

— Член Головної Ради
Коша Старших
Виховників

Можна вибрати друзів і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.
Можна все на світі вибирати сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Василь Симоненко

Мова — витвір народного генія. Мільйони наших предків протягом сторіч творили її, плекали...

Катерина Козуб

Віра Харченко —
секретар Головної Ради Коша Старших
Виховників ОДУМ-у Канади

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-у НА 1986

США — Схід

Оселя ОДУМ-у „Київ“, Аккорд, Н. Й.

Від 28-го червня до 12-го липня

20-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у

За інформаціями звертатись до
О. Непреля: дім (718) 657-0317
праця (212) 564-4334

Від 13-го до 27-го липня

Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у і Кобзарський табір

За інформаціями в справі табору Юного ОДУМ-у звертатись до
І. Павленка: (201) 548-7903,
а в справі Кобзарського табору звертатись до
П. Гурського: (215) 635-1522

КАНАДА

Оселя ОДУМ-у „Україна“, Лондон, Онт.

Від 13-го до 26-го липня

24-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у

За інформаціями звертатись до
В. Ліщини: дім (416) 622-0482
праця (416) 920-2111

Від 27-го липня до 10-го серпня

7-ий Кобзарський Табір ОДУМ-У

Мистецький керівник Є. Цюра

За інформаціями звертатись до
В. Тимошенка: дім (416) 272-3564
праця (416) 865-0350

ШОСТИЙ КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР ОДУМ-у НА ОСЕЛІ „УКРАЇНА“

Лондон, Онтаріо, від 27-го липня до 10-го серпня, 1985 р.

Леонід ПАВЛЮК

ЗАШУМІЛО ЛИСТЯ

Зашуміло листя на оселі,
Мов далекі хвилі рідного Дніпра,
Знов бандури грають, знову пісня ллється,
Рідна, невмируща, думку колиха.

Пісня наша, ти у бій водила,
Коли хмара небо грізно облягла.
Мужність упивала і серця сталила
Гордість наша — пісне дорога.

І сьогодні знову в рідних переливах,
Одумівський табір, піснею дзвенить,
Грайте ж юні друзі! Хай лунає пісня!
Образ України хай в серцях горить.

2.08.85
Лондон, Онт.

ДУМКИ УЧАСНИКІВ ПРО ТАБІР

На цьому таборі я хотіла дуже добре навчитися грати на бандурі і вивчати гарні пісні. Я люблю тут співати, плавати, грати на бандурі. Оксана Родак мене вчить. Вона є дуже гарна і приемна вчителька. Микола Невмержицький є дуже гарний вчитель. Я маю багато друзів. Хотіла б я поїхати й на другий рік.

Анна Сенцьо
Бафало, США

Я приїхала до табору, щоб провести тут гарно час і грати на бандурі, танцювати на забаві і бачити своїх друзів. Ліза Мачула є дуже смішна і красива. Тамара Тютюнник є теж дуже гарна і смішна.

Наталка Лінтцієвська

Цього року мені було дуже приемно познайомитись з Віктором Мішаловим та з паном Цюрою. Вони мені дуже помогли. Ала Лисик (бунчужна) є дуже приемна та терпелива. Коли я мала проблему Ала завжди мені допомогла.

Леся Метулинська
Ст. Кетерінс, Онт.

Я не люблю табір тому, що погана їжа, забагато граємо на бандурі, забагато співаємо, часто передягаємося на збирки, немає досить спорту, йдемо спати рано та й рано встаємо...

Я люблю цей табір тому, що маємо човни, басейн, маємо килим, а не холодну підлогу.

Анна Данів

Я прийшла тут навчитись краще грати на бандурі і провести добре вільний час.

Ліза Мачула
Торонто, Онт.

Я вже через шість років (кожного літа) перебуваю на таборах, але цього року табір мені найбільше подобається.

С. Т.

Мені подобаються на таборі природа, деякі товариши і перерва між грою на бандурі.

Не подобається раннє вставання та маршування.
Таня Яцишин

Це є мій другий рік на Кобзарському таборі. Я люблю їжу. Микола Ємець любить дівчат. Він не любить гутірок.

Град Куэйк
Трентон, Н.Дж.

Дорогі друзі!

Вже скоро прийде кінцевий концерт 6-го Кобзарського табору на оселі „Україна“. Бог знову був милосердним до нас і благословив нас, „скромних“ таборовиків, доброю командою. Також Він карав нас за гріхи наші. Нам добре спалося під „синім місяцем“ і ясними зорями. Щира подяка всім інструкторам, а особлива, нашему славному Віктору Мішалову та маєстрові Євгенові Цюрі за їхню працю і безмежну терпеливість. Надіюся вас всіх зустріти на наступному 7-му Кобзарському таборі.

Богдан Ємець
Сіракюз, США

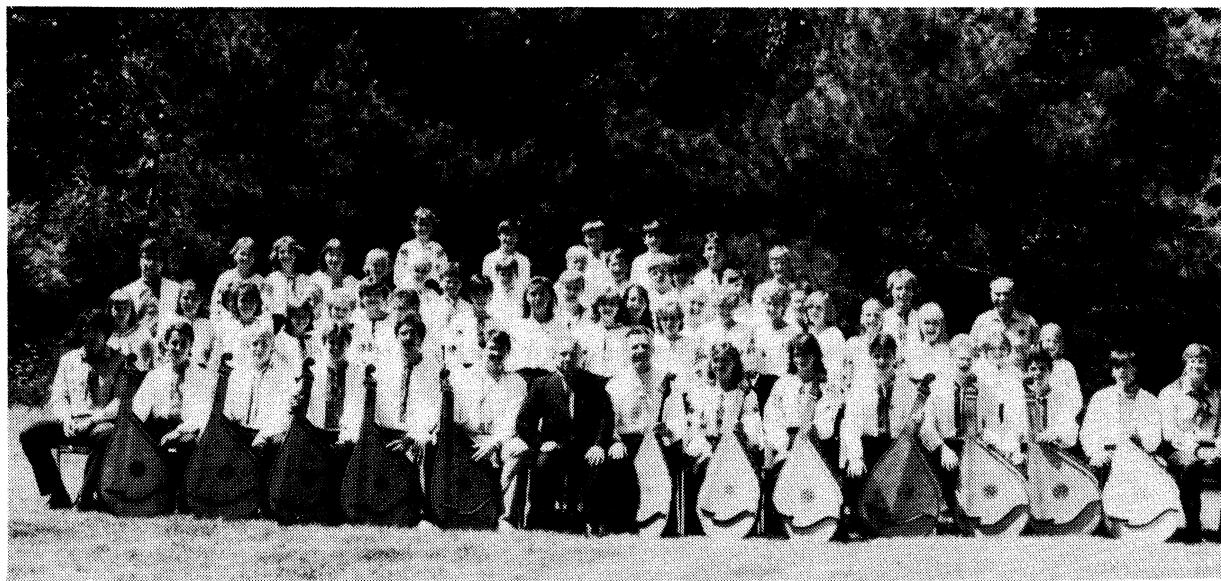
Це мій четвертий рік на таборі, але перший, як помічник інструктора. Праця була тяжкою, але назагал табір був найкращим за всі.

Андрій Бірко
Детройт, США

Це мій перший рік на одумівському таборі в Лондоні. Я провела ці два тижні дуже весело з моїми друзями. Ми практикувалися на бандурі кожного дня. Навчилися багато нових пісень. Я граю на бандурі вже чотири роки і дальше хочу грати. Цього року я помогала вчити молодших гри на бандурі. На другий рік вернусь з радістю на Кобзарський табір.

Валя Шендел
Miccicaga, Онт.

Два тижні, які я провела на Кобзарському таборі, були мені дуже корисні і приемні. Мені було дуже гарно вчитись під керівництвом Віктора Мішалова, який навчив нас нової техніки гри на бан-

Учасники і керівники 6-го Кобзарського табору.

Оселя „Україна“, Лондон, Онт.,
Серпень, 1985 р.

Фото Вас. Тимошенко

дурі. Хотіла б я подякувати кухаркам за те, що кожного дня приготовляли нам чудові страви, інструкторам за їхню працю та команді за дуже чудовий та приемний час.

Олена Ємець
Торонто, Онт.

Табір цього року був дуже гарний. Я маю багато приемних спогадів, напр., ватри, забави, гутірки, гри та лекції бандури. Віктор Мішалов є дуже добрий і інтересний інструктор. При його допомозі я навчилась нової техніки гри на бандурі. Вдень працювали ми дуже тяжко і втомлені лягали спати. Наш комендантом був чудовий. Я хочу приїхати знову.

З кобзарським привітом,
Таня Островська
Чікаго, США

На цьому таборі я дуже приемно провела час. Мені дуже подобались наші цікаві лекції зі славним і смішним Віктором Мішаловим, який мене багато навчив. Завжди тяжко працювала з нами команда і дуже пробувала тримати дисципліну. Я надіюсь, що усі перевели тут приемно час і приїдуть на другий рік.

Тамара Дрозд
Торонто, Онт.

Я тут любив дівчат. Я не любив мух та руханки.
(І-ий тиждень)
Віктор Шрубович

Я не люблю грati на бандурі і не люблю збірки. Я люблю їсти! Наш бунчужний любить бунчужну.

Орест Вовкодав

Цей табір є дуже гарний. Тут є дуже багато смішного. Маємо дуже добрих інструкторів, які

вчать нас грati і співати.— Проблема в тім, що не маємо досить вільного часу на спортивні гри. Руханка задовга. Бараки не мають досить шаф, зате маємо чудовий басейн, човен. Команда є дуже добра. Маємо можливість набути нових друзів. Загально цей табір мені дуже сподобався.

Оксана Осадчук

Віктор Кошарний дуже любить спорт. Він є добрий приятелем Віктора Мішалова. він сміється як „Вебстер“.

Микола Ємець

Я люблю табір, бо тут є так багато добрих харчів. Я люблю співати і грati на бандурі. Юрій Павлюк є смішний, бо він каже сміховинки. І він такий гарний і любить грati на бандурі.

Віктор Кошарний
Miccicaga, Онт.

Це є мій четвертий рік на Кобзарському таборі. Тут є дуже гарно. Ми маємо цей рік Віктора Мішалова. Іжа була дуже добра. Я хочу приїхати і на другий рік.

Ганнуся Метулинська
Ст. Кетерінс, Онт.

Я люблю Кобзарський табір, бо тут весело. Я люблю їжу що тут є. Борис Когут є смішний: не любить бандури, а любить спорт. Я також не люблю бандури тому, що треба багато грati. Я люблю купатись у басейні.

Петро Янжула
Торонто, Онт.

Це є мій третій рік тут. Радий, що приїхали пан Цюра і Віктор Мішалов. Він є дуже смішний і гар-

ний. Тут я люблю бандуру, плавання, а також дуже смачну їжу яку тут подають.

Юрій Павлюк
Ошава, Онт.

Я любила наш 6-тий Кобзарський табір тому, що навчилась більше грати на бандурі. А не любила те, що їжа мені не смакувала, та й я була далеко від дому.

Галя Грицишин

Це мій другий рік тут. Мені дуже сподобалась команда і всі люди, а найбільше наша бунчужна, Ала. Я думаю, що вона дуже гарна і розумна. Ми тут дуже багато працюємо і граємо на бандурах. Цього року їжа була ліпша.

Оксана Федак

Я дуже люблю грати на бандурі. Я думаю, що цей табір дуже багато вчить.

Одарка Піраджаб'є

Я люблю тут плавати, їсти і грати на бандурі. Я пізнала нових друзів

Наталка Балетна

Я називаюсь Ліля Середа. Це є мій другий рік на цього роду таборі. Мені дуже приємно вчитись грати на бандурі. Ціла команда дуже зичливо ставиться до усіх нас.

Ліля Середа

Зразу я не полюбила табір тому, що не мала друзів. Я рішила познайомитись з другими дітьми і ми стали друзями. Цей табір навчив мене багато про бандуру і про себе. Я приїду знову.

Лариса Бачинська

Я любила грати і співати, ходити і говорити з друзями. Це є мій перший кобзарський табір.

Лариса Данів

Цей табір я найбільше люблю! Тут я уже 6-тий рік. Нова техніка гри на бандурі дуже мені помогає. Товариство було приємне.

Мотря Пошиваник
Чікаго, США

Це мій перший рік. Він є дуже корисний для мене. Думаю, що я тепер набагато краще граю на бандурі чим перше, а також знаю більше пісень.

Шіла Урбанська
Гамільтон, Онт.

Перший день табору був для мене тяжкий тому, що нікого не знала і не знала що робити. Пізніше я всіх запізнала. Я люблю грати на бандурі.

Даня Захарчук

Цей табір є дуже добрий, цікавий. Ми маємо багато чого робити, але часу на це все не маємо. Їжа добра.

P.M.

На цьому таборі я люблю спів, човни і басейн. Я не люблю гутірок.

Борис Когут

Це є мій третій рік тут. Я люблю цей табір тому, що є тут дуже гарно і їжа добра.

Веселій лицар Цятка

Ой був собі лицар Цятка, коня мав, коня мав,
А як їхав на війнонъку з коня впав, з коня впав.
Заболіла права рука ще й нога, ще й нога.

Андрій Передерій

Я люблю табір, бо це дає мені можливість від'їхати, на деякий час, від дому. Я не люблю табору тому, що забагато граємо на бандурах, забагато разів передягаємося, замало маємо вільного часу, рано йдемо спати і рано встаємо. Люблю я човни, басейн. Виховники добрі, я навчилась грати на цьому інструменті.

Соня Жданів

Це мій четвертий рік на таборі, не є він таким цікавим як минулими роками. Цього року наш комендант давав нудні карти. Погода була непогана. Найцікавіше було те, що в нас був інструктор, який був в Україні. Він розказував як завіз бандуру на Україну та й говорив до нас українською мовою.

Олександр Ємець
Торонто, Онт.

Сподіваюсь, що всі на таборі провели дуже приємно час так як і я. Їжа була дуже смачна. Хочу всім подякувати та побажати щастя та здоров'я.

з кобзарським привітом

Ліза Джансон

Це мій четвертий рік на Кобзарському таборі і він є найкращим. Нова техніка гри на бандурі є цікава. Моя бунчужна є найкраща за всі роки. Інструктори є дуже добрі. Я багато навчилась. Я хочу приїхати на другий рік.

Мойра Урбанська
Гамільтон, Онт.

Це мій другий рік на таборі. Орест не любить бандури, а любить грати в м'яча. Коли він щось наливає, то кожний раз розливає. Я люблю бандуру і все інше.

Борис Дяконов
Пентінктон, Б.К

Перше мені було зле, пізніше вже краще. Я полюбив цей табір, грати на бандурі, теренову гру, дівчат. Думаю, що клали нас рано спати.

Андрій Шрубович

На таборі я люблю слідуєше: бандуру, спів. Люди тут, майже усі, дуже привітні. Не любив як помалу текла вода з крана і що в їжі не було до-

сить часнику. Роман добрий товариш. Загально казучи був це дуже добрий табір.

С.Т.

Мені 16 років, але це мій перший рік на таборі. Я полюбила бандуру і тяжко працювала. Віктор Мішалов має великий талант і мені багато допоміг. Тепер я маю багато друзів. Перший раз як ми зібрались, ми співали наші пісні. В цей час, коли залунало могутнє „Реве та стогне Дніпр широкий“ мені хотілось плакати. Наш Т. Г. Шевченко сказав: „І чужому научайтесь, і свого не цурайтесь“ — наша кобзарська молодь це й робить.

З кобзарським привітом

Л.Д.

Вже кінчається моя четверта зустріч на Кобзарському таборі. Приємно було знову зустріти старих друзів і познайомитися з другими. Наш комендант дуже зичливо ставиться до нас. Наші бунчужні Борис і Ала були дуже до нас добри. Найважливіше — це наші інструктори пан Цюра і Віктор Мішалов. Вони багато з нами працювали. Цей табір був дуже вдалим і корисним для нас усіх. Дякую команді і інструкторам за їхню працю з нами.

Гая Емець

ГУТИРКИ ЯКІ ВІДБУЛИСЯ НА ТАБОРІ

1. Ознайомлення учасників з засобами безпеки — комендант табору В. Тимошенко
2. Організація ОДУМ — комендант табору
3. Зустріч ОДУМ-у 30 серпня 1985 р. — комендант табору
4. Кобзарські платівки та книжки на тему кобзарського мистецтва — п-ні Валентина Родак, диригент ОДУМ-го анс. ім. Г. Хоткевича
5. Інформація таборовиків про журнал ОДУМ-у — редактор журнала Леонід Ліщина
6. Спомини про Г. Китастого — маestro Є. Цюра
7. Дискусія з таборовиками які прийшли до табору з організацій Пласт, СУМК, СУМ, МУНО — комендант табору

ВИЗНАЧНІ ГОСТИ

Під час Кобзарського табору відвідали нас визначні гості. Команда табору разом з таборовиками радо їх вітала. Нас відвідали:

- от. О. Сеньцо (наст. церкви в Бафало)
Пані В. Родак (Керівник ансамблю ОДУМ-у ім. Г. Хоткевича)
Пан Л. Ліщина (Редактор журнала „Молода Україна“)
Пан В. Ліщина (Заст. Голови Головної Управи Старших Виховників)
Пан А. Бірко (Член капелі бандуристів ім. Т. Шевченка)

- Пан В. Косик (Голова Тов. Прихильників Капелі ім. Т. Шевченка)
Пан І. Данильченко (Заст. Гол. Корпорації Оселі „Україна“)
Пан М. Співак (Голова Корпорації оселі „Україна“)
Пані Л. Китаста (довголітній член ОДУМ-у в Детройті)
Др. Гнатюк (Член капелі бандуристів ім. Т. Шевченка)
Пан П. Гурський (Засновник капелі бандуристів в Філадельфії)
Пан О. Пошиваник (Голова ЦК ОДУМ-у).

Всі вони висловили своє зацікавлення і задоволення з нашої праці і побажали дальших успіхів на майбутнє.

ЗВІТ ПРО ПРАЦЮ В КУХНІ

Цього року на одумівській оселі у кухні був дуже молодий колектив, а саме:

Розмарі Шіндлер — Головна кухарка (1-ий тиждень)
пані Соня Середа — головна кухарка (2-ий тиждень)
Олена Блощинська

Марія Паньчик

Катя Джансон

Міра Дики-Середа

Праця в кухні не є легкою, але наші молоді роки, веселе самопочуття та добра організація праці допомогли нам прохарчувати, через два тижні, біля 70-ти осіб.

Дуже часто співали ми пісні, яких звуки приносили забуття про втомлення, турботи та працю. Ця ж сама праця, але з піснею, ставала легшою, прiemнішою та навіть чудовою.

Надіємось, що усім учасникам табору смакувала щоденна їжа й не будуть пам'ятати того дня, коли пригорів суп.

Бажаємо усім всього найкращого. До чергової зустрічі.

Mira Diki-Sereda

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West — Toronto 9, Ont.
Tel.: 762-8751

В нас можна набути • книжки • українські часописи та журнали • пластинки • друкарські машинки • різьбу та кераміку • полотна • нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарунків на різніоказії.

ПРОСИМО ЛАСКАВО НАС ВІДВІДАТИ!

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ

В неділю 2-го лютого, ц.р. в осередку Св. Андрія, Баунд Брук, Н. Дж., молоді ОДУМ, при співучасті місцевої Української Школи та Братства і Сестрицтва, відзначили цьогорічне Свято Державності та Героїв Крут.

В цей день в Церкві-Пам'ятнику, Блаженніший Митрополит Мстислав відправив панаходу за Героїв Крут та всіх поляглих в боротьбі за українську державність. При цім також пом'янули сімох астронавтів які загинули в невдалому полеті в небесні простори.

Програма Свята-Академії була вміло підготована, яка віддзеркалила відзначувані події. Свято розпочато американським національним гімном, який відіграла на піяніно Наталка Павленко. Відкриття і вступне слово зробив інж. Олексій Шевченко. Привітавши присутніх, він попросив вшанувати пам'ять Героїв Крут, а разом з ними наших сучасних героїв сімох астронавтів та нашого друга одумівця Миколу Скибу, який відійшов у Вічність в ранніх дінах цього самого дня. В короткому слові, промовець підкresлив важливість Свята Державності та поляглих Героїв, для нас усіх.

Наталя Павленко, мистецькою здібністю, гарною дикцією та вимовою, продекламувала дві поеми П. Тичини, а саме: „Золотий гомін“ та „Пам'яті тридцяти“.

Лариса Бабанська загrala на піяніно, Ф. Шопена „Вечірні пісні“. Гарна інтерпретація цієї, ще молодої, піяністки, полонила слухачів.

Змістовну доповідь виголосив, молодий, але вже добре відомий український громаді, Андрій Шевченко. В короткій студії подій Визвольних Змагань, доповідач зробив вдалу аналіз сучасних подій в світі та неспокою на Україні.

Кінцевою мистецькою точкою був виступ одумівського квінтету, а саме: Оксана Росинська, Катя Нагорна, Леся Павленко та Ірка Нагорна при акомпаньменті Наталі Павленко, проспівали дві пісні, „Лебеді Материнства“ В. Симоненка та „Мамо“. Зміст і виконання цих пісень витиснули, в багатьох присутніх, слози на очах.

Свято-Академію закінчено національним гімном „Ще не вмерла Україна“ у виконанні квінтету та всіх учасників Свята.

I. Павленко

З ЖИТТЯ ОДУМУ В МІННЕСОТИ

Не зважаючи на дуже холодний день група одумівців ходила в цьому році колядувати. На жаль не всіх наших членів і друзів вони змогли відвідати, тому вибачаються перед такими. А всім тим, що щиро приймали і щедро обдаровували наших колядників — велика подяка.

Управа ОДУМ-у бажає висловити вдячність наступним одумівцям, які колядували: Іван і Алекс Коноплів, Зенчик і Адріян Давидович, Марко і Ліля Тащук, Гриць Полець, Оля Яр, Наталка Яр, Ліда Ярмулович, Богдан Лисий, Соня Лиса, Михайло Лютаревич, Наталка Лиса, Катя Лютаревич (яка приїхала аж з Чікаго, щоби колядувати).

Героєм дня і опікуном всіх колядників був Ігор Куданович, який для цієї цілі дістав малого автобуса і возвив колядників та вважав, щоб вони всі були теплі і ситі. Йому належиться особлива подяка і відзначення. Тон співу дуже старанно надавали Ліля і Марко Тащукі, чим захоплювали і підбадьорували всіх колядників.

**

Плянуємо відновлення праці капелі бандуристів ОДУМ-у. Всі бажаючі вчитися гри на бандурі повинні зголоситися до Олександра Полеца. Не турбуйтеся, якщо не маєте бандур, можна їх позичити. Потрібна лише ваша охота і бажання. Навчання буде проводити п. Володимир Вовк. Про день і час буде кожен повідомлений.

**

Виступ Олександра Голуба і Леоніда Вербицького, влаштований ТОП-ом і ОДУМ-ом відбувся 1 березня ц.р. в О-Шанасі авдиторії. Виступ був дуже удалий і успішний. Шкодуємо, що не всі члени ТОП і ОДУМ-у змогли прийти і послухати чудовий спів і музику цих талановитих артистів.

**

З радістю повідомляємо про наступні одумівські весілля: **Ніна Татарко** виходить заміж за **Олександра Кулінченка** (одумівець з Чікаго). Це весілля має відбутися в червні ц.р. Також чуємо, що **Ліда Грего**рет також виходить заміж, але деталі нам ще невідомі. Але вже давно

відомо, що Оленка Амброзяк виходить заміж за **Петра Цареградського** в серпні ц.р. Бажаємо їм всім і тим, які підуть їхніми слідами, багато щастя і радості у подружнім житті.

**

Гратулюємо Ліду Полець з прийняттям її до NATIONAL HONOR SOCIETY. Цей великий здобуток Ліди є гордістю її родини і всіх нас в ОДУМ-і ТОП-і.

**

Якщо би хтось бажав здобути собі 14 каратові золоті тризуби, може звернутися до Наталки Лисої. Вони коштують 55 дол. і є в обмеженій кількості. Тел. 377-4031.

39-ТА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЛІГИ

Старша і молодша Українська Православна Ліга св. Андрія, спільно зі старшою лігою при Катедрі св. Володимира, будуть господарями цьогорічної 39-ої Конвенції Української Православної Ліги, що відбудеться 23 до 27-го липня 1986 р. в Мерріот готелі в Чікаго. Конвенція відбудеться під гаслом „полюбім один одного“; при тяжкій праці треба один одному допомагати і спільно, з любов'ю співпрацювати, щоб осягнути якусь мету. Всю працю ведемо під гаслом Української Православної Ліги: „присвячені Церкві, відані молоді“.

Конвенція розпочнеться в середу, 23-го липня 1986 р. відкриттям „Кімнати культури“ в готелі Мерріот. Ця виставка буде відкрита протягом конвенції для американської публіки, і на відкриття заплановано зустріч з американською пресою. Виставка складатиметься з експонатів, що представлятимуть чотири українські області: Київську, Лемківську, Полтавську і Закарпатську. Okрім того велика частина виставки буде присвячена Українській Православній Церкві.

Виховні й ділові сесії конвенції розпочнуться у четвер ранком, Архиерейською Літургією, сповідлю і причастям в готелі Мерріот. Сесії будуть відбуватися кожного дня, включно з суботою. Для гостей, яких приїде біля п'ятсот з різних місцевостей США, заплановано розвагові поїздки вечорами, щоб оглянути місто Чікаго, українську околицю та осередок парафії св. Андрія в Аддісон.

Цього року також припадає 25-

тиліття молодшого відділу Української Православної Ліги Америки. Деякі святкування будуть призначені для відзначення цього ювілею. У четвер вечором, бажаючи мотимуть взяти участь у поїздці кораблем по озері Мічіген, при вечері з танцями.

У п'ятницю вечором відбудеться величавий концерт в Аддісон Трейл гайскул, з участю танцювального ансамблю „Громовиця“, струнної оркестри ОДУМ-у, мішаного хору 1000-ліття Хрещення України, чоловічого хору „Сурма“ й інших мистецьких одиниць. Цього самого вечора на площі парафії св. Андрія відбудеться „Подорож по Україні“. На цю імпрезу запрошені всі українці й американці, щоб ознайомитися з різними українськими традиціями і звичаями, як наприклад Великодні розваги, традиційна Свята Вечеря і свято Івана Купала. Для гостей буде приготовлено також повний буфет, бара й різні розвагові гри. Площа матиме вигляд і характер великого базару. Між публікою ходитимуть кобзарі, цигани і танцюристи. Від десятої години гратегиме оркестра „М'який знак“ до танцю.

Останній вечір конвенції буде відзначений бенкетом в Мерріот готелі, із забавою під звуки оркестри „Веселі часи“. В неділю, після Архиєрейської Літургії, відбудеться прощальний обід.

Комітет очолюють Наталка Яресько і Леся Смоляк.

СТУДЕНТИ ВЛАШТУВАЛИ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

Український студентський клуб Іллінойського університету в Урбана-Шампейн влаштував 8 березня 1986 року український день для студентів та професорів того університету.

В мистецькій частині виступила танцювальна група „Хуртовина“ з Чікаго, якою керує Ольга Стрільчук, двоє бандуристів ОДУМ-у, Мотя і Павло Пошиваники, та музичний ансамбль Марії Дунатов з українськими мелодіями. Також показано фільм „Писанка“ Славка Новицького. Частиною українського дня була виставка вишивок, писанок та смачні українські страви, що їх приготували матері та бабусі студентів, в більшості з Чікаго. Для відвідувачів були різні друковані інформації про Україну, про голод та бажання українського народу мати свою самостійну державу.

Активні студенти в цьому шкільному році є: Катерина Брентлі, Анд-

рій Финько, Діяна Гак, Орина Грушевська, Таня Гусак, Марта Качмарик, Олеся Коновал, яка є головою клубу, Даріян Мартинюк, Богдан Перун, Марія Ріверон, Лариса Завертайло, Катя Шарабура, Катерина і Богдан Штогрин, Ліда Шкребець, Тед і Лариса Винниченко, Євген Зварич, Христина Яворська та Віра Балаець. Опікуном українського клубу є професор Дмитро Штогрин.

8 квітня студентська громада влаштовує для студентів та професорів доповідь д-ра Джеймса Мейса, директора сенатської комісії про розслідування причин голоду в Україні в 1932-33 роках. Д. Мейс довгий час працював в Українському науковому інституті в Гарвардському університеті. Також буде показано фільм про голод „Гарвест оф диспер“.

11-13 квітня в Чікаго відбудеться з'їзд Союзу Українських Студентських Товариств Америки. Український студентський клуб з Урбана-Шампейн є господарем з'їзду, бо хоч в Іллінойському університеті в Чікаго і є багато студентів-українців, клубу вони не мають. В п'ятницю 11 квітня буде студентська вечірка в домі ОДУМ-у, а в суботу, там же, з'їзд і ввечорі бенкет в ресторані Галан.

РІЧНІ ЗБОРИ ГРОМАДИ

2 лютого 1986 р., після Служби Божої відбулися Річні загальні збори громади Св. Покрови в Монреалі. Збори відкрив голова громади д-р О. Мельник, молитву сказав о. Юрій Бригідир. Всі присутні проспівали „Вічна пам'ять“ покійним членам громади. Вибрано Президію зборів: голова — проф. А. Степовий, секретарі — Валя Кобилецька, О. Правдюк і о. Юрій. Після затвердження повістки денної, зачитано протокол з минулих Річних зборів Н. Грициною, який прийнято без змін. Інформації про свою працю подав настоятель о. Юрій, протокольний секретар В. Сойко, друкований фінансовий звіт — О. Правдюк. Голова громади д-р О. Мельник подав більш ширший звіт. Голова Контрольної комісії В. Валах дав позитивну оцінку праці управи в цілому, як також голові.

Було ряд запитань та слово по звітах: п. Сарнавський додав до звіту голови громади, що було додатково пророблено в господарчій частині та деякі зауваги організаційного характеру; займали ще слово — Марія

Мазуркевич, В. Сойко, В. Валах, В. Вусата А. Мельник, Ф. Малиш, В. Цвітков, настоятель о. Юрій, А. Степовий та інші. Відповідь їм подав голова громади д-р О. Мельник.

Членами управи за списком були вибрані такі особи: Голова полковн. інж. В. Пергат (бувши голова ОДУМ-у), уступаючий голова д-р Ол. Мельник (був. голова ОДУМ-у). В. Нечай проф. А. Степовий, О. Канарайський (був. голова ОДУМ-у), І. Передерій (був. гл. ОДУМ-у), П. Сарнавський, О. Правдюк, Ол. Аксюк (був голова ОДУМ-у), Б. Моспан (був. гл. ОДУМ-у), В. Друк, М. Харко і І. Козачок.

Контрольну комісію було вибрано в такому складі: В. Валах, Марія Мазуркевич, і Ніна Ромас (був. гл. ОДУМ-у), а Номінаційну комісію В. Вусата, Н. Грицина, О. Гуменюк та І. Цвіткова.

На внесок Контрольної комісії, оцінено працю голови та управи громади на дуже добре.

Номінаційна комісія (В. Вусата) подала кандидата на голову громади — полковника інж. Віктора Пергата (голова О. Мельник не дав згоди бути дальше головою), якого обрано одноголосно. (Його батьки та дід і баба є членами церкви Св. Покрови. Він також був головою ОДУМ в Монреалі).

Членів управи було одноголосно обрано, з малою зміною, в такому складі: О. Мельник (уступивши голова), В. Цвітков, В. Нечай, проф. А. Степовий, О. Канарайський, І. Передерій, П. Сарнавський, О. Правдюк, О. Аксюк, В. Моспан, В. Друк, М. Харко, І. Козачок.

Контрольна комісія: В. Валах, М. Мазуркевич, Ніна Ромас. Номінаційна комісія: В. Вусата, Н. Грицина, І. Цвітков, О. Гуменюк.

Нововибраний голова полк. В. Пергат склав подяку за довір'я та закликав усіх до співпраці для добра Української Православної Церкви й українського народу. Голова зборів зробив коротке резюме з річних зборів, як активних і ділових та побажав успіхів у праці проводу нашої громади. Молитву сказав настоятель о. Юрій.

Андрій Сторож

ЩЕ РАЗ ПРО СМІХ

Усі народи полюбляють сміх,
Сміятися — в усіх краях не гріх.
Хто від душі і радості сміється,
Той і в біді ніколи не здається.

ВЕСЛІНІ ДЗВОНИ В ЛОНДОНІ, ОНТАРІО

Хоч осіння погода раптово закрила синє небо дощовими хмарами, і лімузина не приїхала на час, та весільного настрою не зіпсовано ні молодій парі ні гостям.

Володимир Тищенко й Лінда Стофер — двоє молодих енергійних людей — виришили подружитися. Володимир — син Миколи й Олександри Тищенків з Лондону, активних членів багатьох, українських організацій та церкви. Лінда — дочка Роберта й Мерілу Стофер, також з Лондону.

Після вінчання в православній церкві Св. Тройці відбувся весільний бенкет в залі оселі „Україна“ у найкращому українському стилі й традиції.

Головний стіл прикрашено вишиваними рушниками, що їх вишивала мама молодого, та короваем її ж роботи (пані Тищенко до цього великий мистець, а бублики — то її спеціальності).

**Лінда (Стофер) і
Володимир Тищенко
Лондон, Онтаріо**

Батьки вітали весільних гостей при дверях, а гості були звідусіль. Порядку пільнували пов'язані рушками старости Петро й Михайло Сеники брати пані Тищенко та свашки Катерина Сірко й Таїса Сеник — усі з Ошави. Боярами були: брати Андрій (старший боярин), двоюрідний брат Петро (син Віктора Тищенка), Іван Яремченко й Віктор Сірко, а ружки — красуні Ніна Сеник, Ні-

коль Томсон, Венді Томсон та Каролін Бейкер.

Батько молодого, Микола Тищенко, справді по-батьківському вітив молодят, бажаючи їм любові та порозуміння в подружньому житті та з радістю приймаючи Лінду як дочку до великої української родини Тищенків. А батько молодої, вітаючи молодят, тішився, що здобув собі красивого, кремезного Володимира за сина. Молодятам було мило й приемно слухати привітання й побажання від хрещеної матері Володимира, пані Гані Троян з Торонто. Весілля було жваве, страви смачні й багаті.

І так до української лондонської громади добавилася ще одна молода пара. Весільним батькам велика слава, а молодятам — многі літа.

*

На поправинах на другий день за ініціативою п. Бориса Яремченка гості щиро жертвували на українську пресу „Українські Вісти“ та журнал „Молода Україна“.

ЖЕРТВОДАВЦІ НА РАДІОПРОГРАМУ «МОЛОДА УКРАЇНА» в ТОРОНТО

(за лютий, березень 1986 р.)

Галина Тимошенко	\$10.00
Марта Савченко	\$20.00
Добр. Олена Славченко	\$20.00
Катерина Мусій	\$20.00
Федір Бойко — Пентіктон Б.К. (з нагоди 65-ліття Панаса Степури)	\$20.00
Євгенія і Тиміш Таборовські	\$25.00
Ніна і Микола Сотники	\$25.00
Зіна і Іван Корці (в 12-ту річницю смерти дорогого тата, св. п. Григорія Романа)	\$25.00
Віра Богданець — Гамільтон (в пам'ять чол. Терентія, який упокоївся 3-го грудня 1972 р.)	\$30.00
Анна і Андрій Качевські (замість квітів на свіжу могилу св. п. Ольги Шапки)	\$50.00
Олена і Юрій Лисики — Ошава	\$50.00
Анна і Стефан Тимофій	\$100.00
За фінансову підтримку всім щиро дякуємо	
Головна Виховна Рада Старших	
Виховників ОДУМ-у в Канаді	

**

*Тиха щедрість невичерпних вод.
Смарагдові сонячні причали...*

*Дніпре, Дніпре,
ти як мій народ, —
лагідний, простий і величавий*

*Іскрометний сміх — круговорот.
Глибина сурова і студена...*

*Дніпре, Дніре,
ти, як мій народ, —
жартівливий, мудрий і пісенний.*

*Течії привільний розворот.
Хвили буйні і далекочутні...*

*Дніре, Дніре,
ти, як мій народ, —
гордий, волелюбний і могутній!*

Комітет
по відзначенню
10-ліття оселі „Україна“.

Зліва:
Віктор Педенко,
Іван Данильченко,
Володимир Тимошенко і
Микола Співак.

Фото Вас. Тимошенка

**Дирекція оселі ОДУМ-у „Україна“ біля міста Лондон, Онтаріо
запрошує членів оселі, членів ОДУМ-у і ТОП-у, і все українське громадянство
на ювілейне відзначення**

ДЕСЯТИЛІТТЯ ОСЕЛІ „УКРАЇНА“

в суботу 12-го липня 1986 р.

В програмі ювілею:

<i>Субота — 10:00 год. ранку</i>	<i>— змагання в гольф</i>
<i>12:00 год.</i>	<i>— змагання в відбиванку</i>
<i>2:00 год. по обіді</i>	<i>— плавання</i>
<i>6:00 бенкет і забава</i>	<i>— на бенкеті виступи мистецьких
одумівських одиниць</i>

Вступ на бенкет — 15.00 дол. від особи

*В неділю, 13-го липня — відкриття одумівського таборового сезону
на оселі „Україна“*

*За інформаціями і квитками звертайтесь до членів Комітету —
в Лондоні — 652-5757 / 686-4695
в Торонто — 889-0640 / 742-3181
в Ошаві — 576-5811 / 668-8240*

**ЗРОБІТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь
Вашим дітям — пошліть їх літом
на один із таборів ОДУМ-у!**

**ДОПОМОЖІТЬ нам зробити ОДУМ
ще більш корисним українській
громаді!**

Бл. п. НИКИФОР ВОЛОШКО

У суботу 15 лютого 1986 р., на 74 році життя упокоївся в Бозі Никифор Волошко, залишивши у смутку дружину Ольгу, сина Володимира, 3 дочки: Галю, Марусю, Лору і 5 внуків. Панахіда була відправлена 17 лютого у похоронному заведенні Needham Funeral Chapel у м. Лондоні, Онтаріо.

Похоронну відправу відслужив о. Микола Бова в Українській Православній Церкві Пресвятої Тройці. Співав церковний хор.

Тіло покійного поховано на цвинтарі MOUNT PLEASANT CEMETERY в м. Лондоні.

Після похорону в церковній залі відбувся поминальний обід, який приготували членкині жіночої організації ім. княгині Ольги. Під час обіду присутні висловили співчуття родині і склали пожертву, як нев'янучий вінок, на українську пресу: „Український голос“, „Вісник“, „Промінь“ і „Молода Україна“. Зібрана суна рівномірно була розділена на бажання дружини покійного бл.п. Никифора.

Покійний народився 14 березня 1912 р. в Україні в селі Підгороднє, Дніпропетровського р-ну. Під час війни виїхав до Німеччини, залишивши в рідному краю старенького батька, братів, сестер і знайомих. У Німеччині одружився із Ольгою (Шапран). До Канади прибув у 1948 р. і поселився близько м. Лондон у містечку Маунт Бриджес, Онт., де і мешкав до кінця свого життя. Був членом української православної громади в м. Лондоні та передплачував українську пресу.

Хай Милосердний Господь прийме його душу у Царство Небесне, а канадська земля нехай буде йому легкою!

А. Ноженко

УПОКОЇВСЯ ІВАН ВІСКРЕБЕЦЬ

У суботу рано, 1-го березня 1986 р., в лікарні Вікторія, в м. Лондон, Канада, відійшов у вічність Іван Вискребець.

Покійний Іван народився в 1912 році в селі Сергіївка на Донбасі. Десятилітнім хлопцем з родиною переїхав на хутір Лиман і там жив аж до 1943 р. Війна примусила його залишити рідну хату й родину та йти у світ рятувати життя.

Після поневіряння по таборах під час і після війни, Іван Вискребець зу-

пиняється в таборі Гайденау. Тут він одружується з Олександрою Лаубе. В 1948 р. покійний переїжджає до Англії, а в 1952 р. переселяється до Канади, до міста Лондону. Тут покійний Іван і Олександра увійшли як у церковне, так і громадське життя.

Приблизно два роки тому тяжка хвороба уразила легені покійного, і після тяжкої боротьби, Іван Вискребець залишив цей світ. Залишив в Україні в глибокому смутку дружину Марію, дочку Ніну, сина Івана та внуків.

Після похорону, який відправив от. М. Бова, близькі і знайомі пом'янули покійного Івана на поминальний трапезі яку приготовило жіноче товариство при українській православній громаді св. Тройці м. Лондон. М. Педенко прочитав короткий життєпис покійного, а його доповнили пані Близнюк і пан В. Овчаренко. Від парафіяльної громади склав співчуття п. І. Ноженко, від жіночого товариства пані Кошарна, а від оселі „Україна“ п. І. Данильченко.

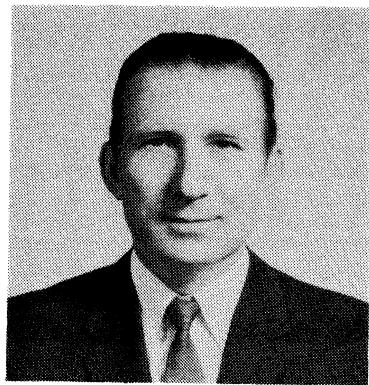
Слід сказати, що під час життя покійного, дуже багато допомагала родина п-ва Овчаренко, так як за доброго здоров'я, а головно в час, коли здоров'я покійного погіршало. Напевно родина покійного є вдячна всім, хто допомагав їхньому мужеві і батькові, а головно родині Овчаренко.

Похований Іван Вискребець на українській ділянці цвинтаря Маунт Плезант. Нехай канадська земля буде йому легкою. Вічна йому пам'ять!

В.П.

ІВАН ОЛЕКСІЄВИЧ ДОНЧЕНКО

10 жовтня 1985 року, на 63-му році життя, після несподіваної, але невблаганної недуги, відійшов у вічність Іван Олексієвич Донченко. Покійний народився 26 червня 1922 року на Харківщині в заможній родині Варвари та Олексія Донченко. Юнацькі роки провів в добробуті та достатках, бо батьки були заможними, які власною тяжкою працею збагачували своє господарство, яке пізніше комуністична влада забрала. Батько відбув 10 років на каторжній роботі каналу Москва-Волга. Мати зісталася з 6-ма малими дітьми на ласку Божу в страшних роках 1932-33, в яких 2-х молодших братів померло з голоду. Деякий час перебував у патронаті бездомних сиріт, але любов до рідні

Бл. п. Іван Олексієвич Донченко

перемогла і він повернувся, щоб допомогти матері з малими дітьми боротися за своє існування. Йому вдалося закінчити 7-м класів школи, але до вищої школи не мав можливості поступити через соціальний стан, як син куркуля, а тому його мрія бути інженером не могла сповнитися. Він змушений був іти працювати фізично. В час воєнної хуртовини пройшов тернистий шлях, як більшість таких як він, переслідуваних і гнаних війною. Після закінчення війни перебував у таборі переміщених осіб, де брав активну участь в церковно-громадському тaborovomu житті. Хоч війна і закінчилася, але для нього не було великої радості, бо змушений був пролежати в лікарні 2.5 року під опікою др. Макаровича, якому вдалося врятувати праву ногу, за що він був йому, др. Макаровичу вдячний до останнього свого віддиху.

В 1950 році приїхав на постійно до Америки і поселився в Чікаго, завдячуючи своїм спонзорам родині Богданевичів. Прибувши до Чікаго зразу включився в церковно-громадське життя, брав активну участь в молодечно-творчому житті ОДУМ-у де і познайомився з Антоніною Луппо з якою і одружився в 1951 році. Жив у Чікаго до 1960 року. Пізніше купив собі хату за Чікагом у Вілла Парк, де і проживав до останнього віддиху свого трудолюбивого життя. Хоч він не був інженером, про що мріяв у юнацьких роках, він був тим, який не боявся ніякої роботи, за що він брався — все зробив. Він за свого життя стався переробити свою роботу до якої його запрошували. В більшості він зголосувався до різної праці сам — напр. в ОДУМ-і, корпорації по придбанні і утриманні будинку ОДУМ-у в Чікаго. Найбільше присвятив часу і праці у придбанні нової церковної посілово-

сти Свято-Андріївської громади в Едісон, в якій він був одним з тих, що ніколи не був без роботи, особливо тоді, коли був там адміністратором церковної громади. Івана Олексієвича Донченка належить зарахувати до людей-трудяг на всіх відтинках праці, за яку він ніколи не вимагав винагороди чи подяки. Його смерть була несподіванкою для всіх, хто його знав.

Панаходу в похоронному закладі Каппі за спокій його душі, а також Заупокійну літургію в церкві св. Андрія відправив о. Сергій Головко при співі хору, рідні, друзів та приятелів, які співали під керівництвом Поліни Брежнів. Тіло покійного поховано на цвинтарі Ельмвуд. Після похорону відбулися поминки, на яких рідні, друзі та приятелі покійного склали пожертви на нев'янучий вінок на могилу Покійного. Збірку перевела Зіна Луппо. Зібрано 268 дол., які розділено так: Українські вісті 150.00 дол., Молода Україна 118.00 дол. Пожертви склали:

30.00 дол. — Антоніна, Ала, Юрій та Дана Донченки.

25.00 дол. ТОП — Жіночий відділ ОДУМ-у — Чікаго.

По 20.00 дол. — Олександер і Зіна Луппо, Анатолій і Марія Луппо, Павло і Наталка Коновал, Василь і Валентина Косогор.

15.00 дол. — Параска Завертайло.

По 10.00 дол. — Григорій і Ніна Стропко, Іван і Поліна Брежнів, Іван і Анна Бочкович, Григорій Кулінченко, Розалія Бойко, Віктор Семітко, Віктор Білоус.

По 5.00 дол. — Михайло і Софія Чумаченко, Микола і Люся Яременко, Яків і Олександра Петренко, Іван і Ольга Станкевич, Іван Петренко, Михайло Бондар, Ірина Луппо, Степан Баран.

4.00 дол. — Степан і Марія Дубовик.

3.00 дол. — Володимир і Броня Сабадаш.

1.00 дол. — Параска Мартинович.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Антоніну, дочку Алу, сина Юрія з дружиною Даною та дітьми Віктором і Анною, тещу Ірину, Анатолія Луппо з родиною, Олександра Луппо з родиною, дальшу і близьчу родину в Україні, друзів, приятелів та знайомих.

Нехай американська земля, хоч і не рідна, але гостинна, буде йому легкою.

П. К.

Бл. п. Михайло Хоролець

НА ВІЧНУ ПАМ'ЯТЬ МОЄМУ МУЖЕВІ

бл. п.

Михайлові С. Хорольцеві

упок. 22 березня 1983 р.

Уже три роки минає,
Як моого дорогого Мужа
На світі немає.
Ой, місяцю березню,
Як тебе згадаю,
То на своїм серці
Жаль великий маю.
Стислося мое серце
Болем і туговою,
Бо знаю, що вже ніколи
Я не буду разом із Тобою.
Здається ще недавно
Ти по світі ходив,
А тепер Ти навіки
Мене саму залишив.
Ти пішов у даль невідому
І вже більше ніколи
Не повернешся додому.
Лежи ж, друже життя моє,
Нехай прочитають за Тебе,
Що Ти з української козацької сім'ї,
Знайшов собі спокій
У далекім краї,
І не защебечуть тобі навесні
Наши рідні полтавські солов'ї.
Спочивай же,
Мій любий Друже,
Жаль мені Тебе дуже!
Земля американська
Покрила Тобі груди,
Нехай вона Тобі
Легкою буде!

Дружина Ольга Хоролець

Я не поет, але написала від щирого серця.

Замість квітів на могилу, складаю скромну пожертву в сумі 25.00 дол. на „Молоду Україну“.

ПОМЕР ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ ПОЯСОК

В. В. Поясок народивсь 12 січня 1924 р. в Україні. В Канаду приїхав з дружиною в 1961 р. Тут в Ошаві мав ювелірну крамницю. Був веселої вдачі, любив свій народ і мову. Був щедрим жертвівдавцем на різні українські справи. За це українська громада численно прийшла відправити його тлінні останки в останню дорогу. Залишив Володимир на цім світі, дружину Ріту, синів Тараса і Антона, доню Лесю, сестру Надю з чоловіком і дальшу родину в Україні і Англії.

Помер В. В. Поясок 6 квітня 1986 р. в шпиталі м. Ошава, Онт.

Хай канадська земля буде йому легкою!

О. Лисик

НАГАДАЙ БАНДУРО...

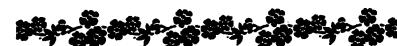
В неділю 6-го квітня 1986 р., у другу річницю упокоєння нашого дорогого, незабутнього композитора, мистецького керівника, довголітнього диригента Капелі бандурристів ім. Т. Шевченка і довголітнього диригента церковного хору при Катедрі св. Володимира — Парма, Огайо, та учителя сотень молодих бандурристів, після Літургії була відправлена панахода при численній участі вірних.

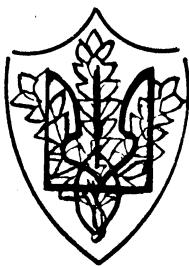
Панаходу відправив о. Юрій Галиця. Прекрасно співав хор під керівництвом диригента Олега Махлая, на якого бл. п. маestro Григорій Китастий покладав великі надії і вірив, що Олег Махлай колись займе його місце диригента.

В глибокій пошані схиляємо голови і ніколи не забудемо його, бо ми горді, що доля судила нам, українцям, знати нашого **Кобзарського батька, учителя, диригента**.

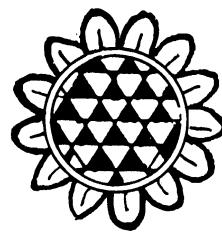
Вічна пам'ять про Нього буде завжди серед нас, а американська земля хай буде йому легкою Грай, бандуро, грай...

Антоніна ШИЙКА

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

Валентина Родак

Марія ПОЗНАНСЬКА

НА МЕНЕ ВПЛИВАЄ ВЕСНА

Цьогорічна весна принесла мені багато радості. Ії прихід, після довгої та холодної зими, відновив у мені силу і надію. Сонце, хоч ще й не гріє і темно-сірі хмари часом вкривають небо, викликає природу до життя і я, як природа, оживаю з довгого зимового сну. З появою тепліших днів, де-не-де зеленої трави та пролісків — синіх, білих і жовтих, мене обгортає почуття тепла і радості. Оновленими очима я сприймаю цікаву картину з мого вікна: безлистий бузок, наповнений бруньками, опухлу лозу з своїми котиками та червоно-груді вільшанки. Останні, стрибаючи на своїх довгих лапках, викликають сміх. Ідучи на лекції до університету, я чую різні веселі і пріємні моєму вухові звуки: цвірінськання горобців, дзюрчання струмків та гомінку розмову байдоріх студентів. Їхні усміхнені молоді обличчя дають мені неописану внутрішню радість. Я почуваюсь щасливою що і я маю нараду бути учасником рухливого студентського життя. Хоч часом вертаються, несподівано, холодні дні з буйними вітрами та снігом, настрій мій не міняється. Я знаю, що зима довго не вернеться, що ця погода тимчасова, а сама згадка про весну (в моїй уяві квітуча й запашна) мене підбадьорює й дає наснагу до дальшої праці, бо з весною приходить Великий день і відновлення прадідівських традицій: весняні хороводи, веселі пісні, дарування крашанок. Ці думки відпружують мене. Безмежно радісний настрій мене огортає і гордість за своє походження знову в мені пробуджується. Десь з'являється незнана сила і охота до праці, веселий настрій і сміх. Весну не можна не любити! Це час радості й веселості!

ПРОЛІСОК

Я — перша квіточка весни,
Я пролісовий цвіт.
Я пережив зимові сни
І знов родивсь на світ.

У мене очі голубі,
Такі, як неба синь.
Росту між кленів, між дубів,
Люблю і сонце й тінь.

Зелені рученьки мої
Листочками зовуть.
Я полюбив ліси й гаї,
Живу я здавна тут.

І вірю: люблять всі мене,
Як весну золоту,
Бо знають, що зима мине,
Коли я розцвіту.

Є. ЩИМ

ДУБ І ВЕРБА

— Послухай, Дубочку... я прокинулась і не розумію: зараз весна?

— Авжеж, Вербичко, весна. Рання, проте весна.

— А чому ж ти стоїш у жовтому листі, як стояв восени?

— Ти ще маленька, тому і не знаєш... Я ж бо не звичайній дуб, я — зимовий. На зиму листя не скидаю, в золотій одежі красуюсь. А листопад для мене — весною,

— Диви, як цікаво! Усі навесні одягаються, а ти роздягаєшся. Так і стоятимеш голим?

— От і не вгадала! Адже старе мое листя падає тому, що нові бруньки під ним оживяють, місця собі вимагають. Скину я торішній одяг і свіжою зеленню вкриюся. Хоч я й зимовий, а весни не пропущу!

Між учасниками і інструкторами 4-го Кобзарського табору, який відбувся 1978 р.
на оселі Сперов Біч Лодж,

стоять: св. п. Григорій Китастий, дружина Галина Китаста,
адміністратор Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка Петро Гончаренко,
письменник Улас Самчук і керівник Ансамблю Бандуристів ім. Г. Хоткевича
Валентина Родак.

фото І. Корця
Мускока, Онтаріо 1978 р.

ЦКАВО ЗНАТИ

Чому ключ до відкручування або закручування має назву „монкей вренч“? Тому, що його винайшов лондонський коваль з іменем Чарлс Монкей.

Рудヤрд Кіплінг брітанський письменник, який жив ціле своє життя в Індії, завжди писав тільки чорним чорнилом.

Американська повість „Да Адвентюрс офф Том Соєр“ була першою книжкою або радше рукописом, який був написаний машинкою до писання. Це була машинка Ремінгтон в 1875 році і нею писав сам автор, Марк Твейн (Семюел Клеменс).

ЗРОБІТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь

Вашим дітям – пошліть їх літом
на один із таборів ОДУМ-у!

ВЕСНЯНЕ

Зима заплакала від горя —
Притулку більше їй нема.
Вітрець тепленький віє з моря
І каже: — Геть іди, зима!

Струмок видзвонисто вирує,
Наш човник мчить на бистрину.
А в ньому сонечко веслує,
Воно в наш край везе весну.

М. Лисич

ВІДГАДАЙТЕ ЩО ТУТ є НАПИСАНО

100 ВП (.....)	40 А (.....)
100 ЛИЦЯ (.....)	7'Я (.....)
100 ЛЯР (.....)	З БУНА (.....)

ВІДПОВІДІ

СТОРНІ, СТОРНІЯ, СТОРНЯ, СОПОРКА, СІМ'Я,
СІРНЯ

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогі друзі і редактори!

Прочитавши в листопадовім номері „МУ“ Д-ра А. Лисого „Що робити?“, я, звичайний читач, сказав би, що треба наступати! Наступ є найкращий оборонний засіб. Візьміть приклад: вже 40 років російський комунізм наступає на західній світ і приносить для себе користь. А от недавно президент США зробив крок наступу і, уявіть собі, журналісти, кореспонденти, політичні критики ітд. об'являють, що Реген, це один з найбільших президентів за останніх 50 років.

Мушу ствердити, що мене, українця, образило що Д-р порівняв одного українця до одної сотої жида. Я є людина і жид є людина.

Щодо моряка, то я схиляю голову перед його відвагою і хоч його віддали, проти його волі на певні тортури, він зробив багато для України. Всі телевізорні станції кричали про Україну і про українців. Ми все повинні зробити що у наших силах, щоб улегшити його долю.

Щодо наших адвокатів, то шкода часу. Більшість з них це люди малі і не зацікавлені в національній справі.

Гарну раду дає Д-р Лисий для молодих інтелектуалів. Тут треба бути чесним і віддати справедливість автору.

З пошаною до Вас,

Федір Бойко
Пентіктон, Б.К.

Дорогі Друзі Одумівці!

Ви видаєте журнал якнайкраще; є статті на усякі теми, дуже гарна чиста наша рідна українська мова. Щасти Боже Вам усім і далі працювати для нашої української справи.

З пошаною до Вас,

Іван Кучеренко

Шановна редакціє!

Дякую за цікавий журнал. З Різдвом Христовим!

Ванда Багмет
Ст. Пол., Міннесота
19 грудня, 1985 р.

Вельмишановні панове!

Мова „Молодої України“ — гарна, журнал гарно редактований.

З щирою приязнню,

Павло Маляр
Сіракуз, США
8 лютого, 1986 р.

Високоповажані добродії!

Знаю, з якими труднощами народжується кожне число журнала, але журнал читається з приємністю, бо не лише зміст його радує читача, а й нові молоді автори, диригенти, мистці, активні працівники.

Може добре було б друкувати в кожному числі журнала щось із художніх творів „... з продовженням на наступному числі“. Може це заохотить більше

читачів, бо чим більш різноманітних матеріалів в журналі, тим він цікавіший. Я знаю, що для цього треба „когось“, хто б це добирав і готував, але я думаю, що серед співробітників журнала такі люди є.

Та це лиш така моя думка, але й без цього журнал поважний і добрий.

Щасти вам, Боже.

Шануючий вас та вашу працю,

Т. Хохітва
Флорида
лютий, 1986.

Шановна Ред. Колегіє!

Забажалось мені, — вашому передплатникові, написати ось що, — на стор. 20, січневого числа (ч.351) у „Деякі найбільші...“ ви вживаєте виразу „нашої ери“ та „до нашої ери“.

Вираз чистий московсько-безбожницький і Вам його не слід уживати. Ми живемо у світі, де вживається вираз „до Христа“ і „після Христа“, тобто до народження Христа і після народження Христа.

З пошаною,

I. Ткаченко
Іслінгтон, Онт.
25 лютого, 1986 р.

До В-ва „Молода Україна“

Хай живе й процвітає наш славний ОДУМ і ж. „Молода Україна“!

З щирим привітанням,

Петро Одарченко
з сином Олесем
18 березня, 1986 р.

Вш. Редакціє!

Число 351 за січень місяць ц.р. „Молодої України“ надзвичайно цікаве. Я сказав би повне життя. Цим разом без перебою. Велика подяка Вам і авторам дописів.

Щасти Вам Боже!

Ваш,

Іван Павленко
Едісон, США

МОЛОДЬ – МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

Допомагайте молоді морально і
матеріально. ОДУМ потребує
Вашої помочі!

**НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
«МОЛОДОЇ УКРАЇНИ»
ЖЕРТВУВАЛИ:**

Філія ОДУМ-у в Ошаві, Онт. (колядка)	\$1,455.00
Оселя „Україна“, Лондон, Онт.	\$500.00
М. і О. Співак, Лондон, Онт.	\$200.00
Танцювальний ансамбль ОДУМ-у „Веснянка“, — кер. М. Балдецький, Торонто	\$100.00
З Полтавського вечора в Парма Ог., США, переслав пан Клепач	\$100.00
Замість квітів на свіжу могилу сл. п. Володимира Пояска, Юрій і Олена Лисик, Ошава, Онт.	\$100.00
Ріта Поясок, Ошава, Онт.	\$100.00
Зібрано на поминальному обіді сл. п. Володимира Пояска. Переслала О. Лисик.	
Разом зібрано на пресу 153 дол.	\$76.50

Зібрано на поправинах після
весілля Володимира і Лінди
Тищенко в Лондоні Онт.
Переслав М. Сеник

М. Королишин, в пам'ять
дружини, Віра Торонто
Онт.

Зібрано на поминальному
обіді бл. п. Н. Волошка в
Лондоні, Онт. Переслав
І. Ноженко

На літературнім вечорі
присвяченому творчості Ліни
Костенко, 2-го березня
1986 р., в Торонто.
Інж. Ярослав Соколик

Торонто
Варвара Логин, Гамільтон
Раїса Садова, Торонто
Гая Рінденко, Торонто
Ольга і Зенон Горечі
Васелина Козаченко,
Торонто
Дарія Бродгед, Гамільтон
Пані Сумик
Гая Михальчук
Степан Тимофій Торонто
Ірина Островська
Дарія Струк-Гусар
Ліда Вахнянин
Разом

З нагоди 35-ліття журнала „Молодої України“ Олексій Міщенко, Ошава. Онт.	\$35.00	Л. Дончук, Філадельфія, Пен., США	\$10.00
Катерина Мусій, Торонто, Онт.	\$35.00	В. Павленко, Іслінгтон, Онт.	\$10.00
Микола і Клавдія Гаврилюк, Ст. Кетерінс, Онт.	\$35.00	Г. Шапка, Торонто, Онт.	\$10.00
Марія Бойко-Дяконов, Пентінктон, Б.К.	\$25.00	I. Даценко, Торонто, Онт.	\$10.00
Замість квітів на свіжу могилу сл. п. Івана Вискребця склали такі особи: В. і Г. Педенко	\$30.00	С. Ступак, Дес. Плейнс Ілл., США	\$10.00
Б. Яремченко	\$20.00	М. Ігнатенко, Німеччина.	\$5.86
М. і Т. Педенко	\$15.00	Н. Левченко, Морисвіл, Пен., США	\$5.00
Замість квітів на могилу мого покійного мужа бл. п. Михайла Хорольця, дружина Ольга Хоролець, Міннеаполіс, США	\$25.00	I. Передерій, Монреаль, Кве.	\$5.00
Тиміш і Євгенія Таборовські, Торонто	\$25.00	Ол. Коновал, Арлінгтон Гайтс, Ілл.,	\$5.00
Замість квітів на могилу св. пам'яті Олени Ткаченко, Алла Гавриш, Торонто	\$25.00	I. Радкевич, Торонто	\$5.00
В п'яту річницю моєgo дорогого мужа о. протодиякона Антона складаю на пресовий фонд „МУ“. Паніматка Евдокія Зозуля	\$20.00	О. Багнівський, Елкгарт, Інд.	\$3.00
У першу річницю смерті моего дорогого мужа і батька Віктора Чемериса, який відішов у вічність, 24 лютого 1985 року, складаємо 20 дол. на пресовий фонд „Молодої України“ як нев'янучий вінок на могилу покійного. Дружина Марія і діти. Колінгвуд, Онт.	\$20.00	А. Степовий, Монреаль, Кве.	\$3.00
Л. Вовкодав, Каледон. Онт.	\$20.00	ПРИЄДНАЛИ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ	
С. Євсевський, Філадельфія, Пен., США	\$15.00	Валентина Родак, Торонто — 2	
П. Одарченко, Такома Парк, Мд., США	\$15.00	Віра Смерека, Англія — 1	
М. Квас (колядка), Торонто Онт.	\$10.00	Поправка	
		У лютневому числі жур- нала мало бути „М. Кравчен- ко, Ст. Кетерінс, Онт. \$35.00“	
		Жертводавцям і прихильникам «Молодої України» щира подяка.	
		Редакція і адм. «М.У.»	

**МОЛОДЬ – МАЙБУТНЄ
НАЦІЇ!**

Допомагайте молоді

морально й

матеріально.

ОДУМ потребує

Вашої помочі!

МОЛОДА УКРАЇНА

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4 Telephone
(519) 432-1983

Ціна 1.50 дол.
в США і Канаді

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

В ТОРОНТО Й ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блюр коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor Street West
Toronto Ontario, M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

ОСЕЛЯ

ОДУМ-У

"UKRAINIAN" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. "A", London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130

Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада, в містечку Дорчестер. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортивні Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Залі оселі, з модерним кухонним устаткуванням та зі смачними українськими стравами приміщують 800 осіб, включно з новопобудованою залею „Полтава“, і надаються на різні імпрези. На оселі також є модерний будинок для тaborування, який приміщує 50 дітей, великий модерний басейн та інші будинки. Оселею керує Рада Директорів. Голова — М. Співак. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повище подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

Інформує І. ДАНИЛЬЧЕНКО — заст. голови та орг. референт